

Christi vixerit, 433. 1. Quare librum de *Pallio* scripsit, 402. 2. In luxum vestium acriter est inventus, XIX, 204. 1. Tertullianus paremisi et apologetus abundat, IX, 26. 1. Tertullianus locus quidam ab hereticorum depravatione vindicatus, XII, 102. 1. 2. Eius alius locus explicatus, III, 23. 2.

2. Tertullianus cur factus Montanista, XIX, 192. 1. Nino castitatis amore pro haeresi Montana adversus catholicos scripsit, V, 181. 1. Factus Montanista, orthodoxos cur per scomma vocat psychicos, XX, 463. 1. Improprie Spiritum sanctum vocat semen, XIII, 286. 1. Tertullianus putavit animam ejusque esse ex traduce, XIX, 415. 1. Item peccatum, XVIII, 400. 1. Censuit animam esse corpoream, XVII, 397. 2. Putavit animas sanctorum non videre Deum ante diem iudicii, XIX, 494. 1. Lapsos semel ad penitentiam admittere noluit, 401. 1. Errat dum censet fornicatores licet penitentes ab Ecclesia non esse recipiendos, XI, 658. 2. Tertullianus errat, dum nefas esse in persecutione fugere, docet, VI, 389. 1; XV, 270. 1. 2.

TESSERA. 1. Tessera belli variorum ducum, IV, 538. 1.

2. Tessera hospitalitatis quae et qualis esset apud Christianos, XIX, 513. 1; XX, 644. 2 et seq.

TESSERADECADES. Tesseradecades tres in generatione Christi triplicem Israelis statum denotant, XV, 61. 1.

TESTA. 1. Testa liquoris quo semel est imbuta, odorem semper retinet, VI, 143. 1.

2. Testa symbolum fragilitatis, *Job*, 63. 2. Testa confracta fatui symbolum est, IX, 384. 1.

TESTAMENTUM. *Varia vocis Testamenti in Scriptura sacra acceptiones et significationes.* Testamentum saepe significat legem Dei, IX, 330. 2; 469. 1; 481. 2; X, 364. 1. 435. 2; 462. 1. Testamentum item dicitur quodvis pactum, decretum, dispositio, IX, 350. 1. 2; XIII, 587. 2; XVIII, 438. 1. Testamentum inferorum quod dicitur, IX, 416. 2; 417. 2.

I. TESTAMENTUM PRO PROMISSIONE SEU DISPOSITIONE TESTAMENTARIA. — Testamentum quid sit, XIX, 444. 1. Testatoris voluntas cur dicatur testamentum, XVIII, 366. 1. 2. In testamento semper est mutua obligatio. *ibid.*, 2. Testamentum Petri, Domini Sorae et Arpini, ejusque conjugis Dedae, XIII, 62. 4. 2. Testamentum Grunni Porcelli, XIV, 309. 2.

II. TESTAMENTUM VETUS PRO LEGE MOSAICA. — 1. Testamentum duplex est initum a Deo: unum cum Moysae, altero cum Christo, XVIII, 535. 2; XIX, 427. 4. Cur testamenti nomine vetus et novum instrumentum dicitur, XIX, 444. 1. Utrumque verum Testamentum est, 445. 2. Cur hebraice dicitur pactum, 420. 1. Id, ut et graecum *διαθήκη* et testamentum laetiae, dupliciter accipiuntur, 444. 1.

2. Testamentum vetus tripartito distribuunt Hebraei, XI, 42. 1. Eius cur sint tot libri quot hebraici alphabeti litterae, XII, 346. 1.

3. Testamenti Veteris variae utilitates, I, 19. 1. 2; 20. 2 et seq. Testamenti Veteris novem illustria, XXI, 116. 2. Testamentum Vetus fuit figura Novi et utriusque consonantia, XV, 29. 2. Ex illo Novum illustrandum et confirmandum, *ibid.* Omnia quae in illo continentur, ad Christum tendunt, XIX, 435. 2. Cur S. Paulus toties ad Testamentum Vetus alludat, XVIII, 23. 2. Quomodo id Judeis velatum esse dicitur, XVIII, 435. 4. Cur nonnulli veteres heretici illud repudiarent, I, 46. 2.

4. Testamentum Vetus in servitutum generabat, XVIII, 566. 4. Testamenti Veteris spiritus vindictam non veniam occisoribus precat, IV, 473. 1.

5. Testamentum legis Mosaicae quomodo dicitur aeternum, cum non fuerit aeternum, IX, 482. 4; XIX, 357. 2. Tempore Jeremie cepit antiquari, XIX, 429. 2 (*Vide LEX MOSAICA*).

III. TESTAMENTUM NOVUM SEU LEX NOVA. — 1. Testamenti novi excellentia, *opus et veteris differentia.* Quomodo utrumque Testamentum fuerit promulgatum, et utriusque antithesis, XII, 427. 1. 2. Testamenti veteris et novi differentiae, XII, 232. 1. Testamenti et pacti veteris modus et ratio, item Novi, 232. 2. Vetus scriptum in tabulis, novum in cordibus, 233. 1. Testamentum vetus est velut imber matulinus, novum serotinus, XIII, 504. 2. Vetus docebat Judeos non tam amare quam timere, et novum docet amare, XV, 287. 2. Testamenti novi facialis fuit Christus, maxime in cruce et Eucharistia, XII, 232. 2. Testamentum novum quomodo sanctaverit Christus, ejusque sit angelus, XIV, 387. 2; 388. 1. 2. Testamentum Christi et foedus cum Ecclesia in institutione Eucharistiae sacrum est, XV, 538. 4.

Quatuor ejus bona recensentur, XII, 233. 2. Novem illustria Testamenti novi, XXI, 116. 2. Testamentum novum est testamentum pacis, XII, 760. 2. Est lotum charitatis et pacis, 743. 2. Res Testamenti novo promissa est Spiritus sanctus, 233. 4.

2. Testamenti utriusque consonantia, et quomodo novum adumbratum et inclusum sit in veteri. Testamenti utriusque consonantia, V, 484. 1. 2. Sunt velut duo labia, hinc errare nequeunt, 495. 1. Testamentum vetus novo, et novum veteri per omnia concordat, XIII, 238. 1. Utriusque magna concordia et similitudo, XIX, 443. 4. Utrumque sanguine fuit sanctum, confirmatum, consecratum, 442. 2. Testamentum novum adumbratum et inclusum est in veteri, XII, 509. 1. 2. Veteris Testamenti prophetiae plerumque omnes impletae vel ante Christum, vel per Christum, paucae excipiuntur, XIII, 232. 4. Testamentum veteris implicito promittens bona crelestia per Christi mortem confirmationem est, XIX, 443. 2. Duo Testamenta, vetus et novum, sunt velut duo montes, XIV, 427. 2. An haec intelligantur per duo illa animalia, in quo-

rum medio cognoscendum Christum ait propheta, 443. 2. An per duplicem Zachariae virgam ad litteram represententur, 487. 2. Non omnia Testamenti Veteris sunt figura Novi, XVIII, 342. 2. Testamentum Novum vix sensum allegoricum habet, 22. 4.

TESTARI. Testari reipsa est iudicare, XVI, 437. 2. Testor subinde significat protestor, XX, 519. 2.

TESTIFICARI. Testificari idem est aliquando quod denuntiare, X, 53. 2.

TESTIMONIUM. 1. *Varia vocis testimonium acceptiones in Scriptura.* Saepe et ordinario pro attestatione bona aut mala sumitur, I, 619. 1. 2; VI, 245. 1. 2; 154. 2, etc. Testimonium est idem quod lex Dei, X, 462. 4. Et dedit illi (Aaron) in praecipis suis potestatem, in testamentis iudiciorum, docere Jacob testimonia, et in lege sua lucem dare Israel. Saepe pro doctrina ponitur, XXI, 149. 2; Vidi subius altare animas intersectorum propter verbum Dei, et propter testimonium quod habebant. Saepe etiam pro laude sumitur, XIX, 472. 1: Est autem fides sperandarum substantialium rerum, argumentum non apparentium. In hac enim testimonium persecuti sunt senes. Testimonii tabernaculum cur dicitur, XVII, 177. 2: Tabernaculum testimonii fuit cum patribus nostris in deserto, sicut disposuit illis Deus, loquens ad Moysen, ut faceret illud secundum formam quam viderat.

2. Testimonium de Christo a seipso vel ab aliis datum. Testimonium Christi de se verum est, XVI, 438. 1: Et si ego testimonium perhibeo de meipso, verum est testimonium meum; quia scio unde veni, et quo vado. Testimonia de Christo quam varia fuerint et authentica, XX, 614. 2 et seq.: Tres sunt qui testimonium dant in terra: Spiritus, et aqua, et sanguis, et hi tres unum sunt. Quomodo testimonia a Veteri Testamento petita citent Evangelistae, XVIII, 27. 2.

Testimonia falsa contra Jesum quaeiebant Judaei, XV, 583. 2 et seq. Et quae, 584. 1: Principes autem sacerdotum, et omne concilium, quaeiebant falsum testimonium contra Jesum, ut eum morti traderent (*Vide JESUS CHRISTUS*). 3. Testimonium a Spiritu sancto cuique fidelis redditum. Testimonia quatuor efficacia quod quis sit filius Dei, XVIII, 435. 4: Ipse enim Spiritus testimonium reddit Spiritus nostro, quod sumus filii Dei. Testimonium Spiritus sancti quod simus filii Dei, non affert certitudinem fidei, sed conjunctionem habet incertitudinem et timorem, 134. 2 et seq. Id quintuplex est, 135. 1. Testimonium habere Jesu Christi quid sit, XXI, 251. 1: Et iratus est draco in mulierem, et abiit facere praetium cum reliquis de semine ejus, qui custodiunt mandata Dei, et habent testimonium Jesu Christi.

4. Testimonium bonum hominum ordinandis

verbi Evangelici necessarium, XVII, 161. 1: Considerate ergo, fratres, viros ex vobis boni testimonii septem, plenus Spiritu sancto et sapientia, quos constituimus super hoc opus. Ordinandis episcopi, et sacerdotibus, et praecones verbi hominum testimonio opus habent, XVIII, 526. 2: Deinde post annos quatuordecim, iterum ascendit Hierosolimam cum Barnaba, assumpto et Tito. Ascendi autem secundum revelationem, et contuli cum illis Evangelium quod praedico in Gentibus, seorsum autem eis, qui videbantur aliquid esse, de factis in vacuum currerem, aut cucurrissem; XIX, 216. 1: Oportet autem illum (episcopum) et testimonium bonum habere ab eis qui foris sunt, ut non in opprobrium incidat, et laqueum diaboli. Testimonium hominis sapientis magnum pondus habet, *Job*, 34. 2.

5. Testimonium falsum iuridicum. Testimonium falsum quam sit res foeda et abominabilis, I, 619. 1. 2: Non suscipies vocem mendacii, nec junges manum tuam ut pro impio dicas falsum testimonium. Eius varia gamma, VI, 277. 4: Ioculum, et gladius, et sagitta acuta, homo qui loquitur contra proximum suum falsum testimonium. Testimonia iniquorum perversa erantur ex quinque capitibus, *Psal.* I, 215. 4: Surgentes testes iniqui, quos ignorabam interrogabant me. Retribuebant mihi mala pro bonis, sterilitatem animae meae. Testimonium falsum contra proximum cavendum, VI, 245. 1. 2: Ne sis testis frustra contra proximum tuum, nec lacies quemquam labiis tuis. Testimonium falsum Dei providentia subvertit, at verum tunc et propagat, 154. 2: Oculi Domini custodiunt scientiam, et supplantantur verba iniqui (*Vide TESTIS*).

TESTIS. 1. Quotuplici sensu vox testis sumatur. Testis Hebraeis subinde vocatur iudex, XI, 652. 1: Ecce testem populo dedi eum, dicens ac praepitorem Gentibus. Testis per catachresin vocatur iudex et princeps, XXI, 23. 1: Gratia testis est; et a Jesu Christo, qui est testis fidelis, primogenitus mortuorum, et princeps regum terra.

2. Testis qualis Christianus. Testis fidelis quid proprie sit, et quomodo Christus sit talis, XXI, 23. 1.

3. Testes Dei et Christi. Testes fideles Dei sunt apostoli, doctores et martyres, XIII, 440. 2: Circumdedit me in negotiatione Ephraim, et in dolo domus Israel: Judas autem testis descendit cum Deo, et cum sanctis fidelis. Testium Dei acies, 440. 4. Testes Christi quales, *Job*, 257. 1. 2: Instauras testes tuos contra me, et multiplicas iram tuam adversum me, et pene militat in me. Antiqui patres dupliciter dicantur testes, XIX, 493. 2: Ideoque et nos tantam habentes impositam nubem testium, deponentes omne pondus, et circumstantes nos peccatum, per penitentiam curramus ad propositum nobis certamen. Testes Chri-

dia tres in caelo sunt, item tres in terra, XX, 611, 1, 2: Tres sunt qui testimonium dant in caelo: Pater, Verbum, et Spiritus sanctus, et hi tres unum sunt. Et tres sunt qui testimonium dant in terra, Spiritus, aqua et sanguis, et hi tres unum sunt (Qui fuerint testes divinitatis Christi, XVI, 382, 2 et seqq.: Si ego testimonium perhibeo de meipso, testimonium meum non est verum. Alius est qui testimonium perhibet de me; et scio quia verum est testimonium quod perhibet de me; 385, 1: Et qui misit me Pater, ipse testimonium perhibuit de me: neque vocem ejus unquam audistis, neque speciem ejus vidistis; 386, 2: Scrutinamini Scripturas, quia vos putatis in ipsis vitam aeternam habere; et illa sunt quae testimonium perhibent de me. His tamen ipse non indignit, 383, 2: Vos misistis ad Joannem, et testimonium perhibuit veritati. Ego autem non ab homine testimonium accipio; sed haec dico, ut vos salvi sitis. Testes prophetiae suae de Christo cur adhibuerit Isaias, XI, 210, 1, 2. Testes duo in fine saeculi appariturae, quoniam sint, XXI, 23, 2.

§ Testis juridicus. Primo. Quae conditiones in testibus requirantur. In teste tria requiruntur, XVI, 571, 1. Testes duo in iudicio absolvant vel damnant reum, V, 585, 1. Testibus duobus est reus condemnandus, XVIII, 509, 1, 2: Ecce tertio hoc venio ad vos. In ore duorum aut trium testium stabit omne verbum. Quot testes requirantur in accusatione presbyteri et episcopi, XIX, 247, 2: Adversus presbyterum accusationem non recipere, nisi sub duobus aut tribus testibus. Testes olim reo manus imponebant, XIII, 184, 2: Conspurgentes autem duo presbyteri in medio populi, posuerunt manus suas super caput ejus.

Testis audita et visa deponat, VI, 260, 2. Deum spectatorem habet, 153, 1. Qui vult haberi testis fidelis, abstinet se a mendacio, V, 406, 1, 2: Testis fidelis non mentitur; profert autem mendacium testis dolosus. Hic nunquam ex proposito mentitur, et dolosus facile mentitur, *ibid.*, 2. Testis fidelis nullis precibus vel minis ad mentendum adduci potest; at mendax mentitur sponte, *ibid.* Testis verax audacter testimonium profert; at qui inter testandum hesitant, hi se produnt mendari, 363, 1: Qui quod novit loquitur, indez justitiae est: qui autem mentitur, testis est fraudulentus. Testis fidelis liberat animas a variis malis, at falsus eas opprimat, 430, 2: Liberalitatem testis fidelis, et profert mendacia versipellis. Testis verax quomodo a falso dignoscatur, *ibid.* Falsus unquam potissimum agnoscat, *ibid.* Testis consideratus verum testatur, inconsideratus de veritate non laborat, sed facile mentitur, 364, 2: Labium veritatis firmum erit in pergelum: qui autem testis est repentinus, concinnat linguam mendacii.

Secundo. Testis dolosi et falsi crimen. Testes falsi Deo displicent, V, 367, 2: Abominatio est

Domino, labia mendacia: qui autem fideliter agunt, placent ei. Testis falsus suo perjurio sanctitatem ledit, VI, 7, 1: Divitia addunt amicos plurimos: a paupere autem et hi, quos habuit, separantur. Judicium deridet, 39, 2: Testis iniquus deridet iudicium, et os inquam devorat iniquitatem. Et ipsum risui et ludibrio exponit, *ibid.* Testis falsus pudere dedidit, IV, 428, 1: Vir impius procaeter obfirmat vultum suum; qui autem rectus est, corrigit viam suam. Proximum ledit instar jaculi vel gladii, VI, 277, 1: Jaculum, et gladius, et sagitta ocula, homo qui loquitur contra proximum suum falsum testimonium. Et instar mallei caput contendentes, *ibid.* Testes falsi saepe innoxios perdunt, V, 468, 1. Sex sunt quae odit Dominus, et septimum detestatur anima ejus: Oculos sublimes, linguam mendacem, manus effundentes innoxium sanguinem, cor machinans cogitationes pessimas, pedes veloces ad currendum in malum, proferentem mendacia, testem fallacem, et cum qui seminat inter fratres discordiam. Sunt quasi forax accensa, *ibid.* Fallere assuetus etiam in iudicio mentitur, secus qui mendacium aversatur, V, 363, 4; 406, 1, 2;

Tertio. Testis falsi et dolosi poena. Testes falsi negro et cum anxietate falsum testantur, V, 468, 1; 363, 4. Testis falsum testatus poenam talionis falsarii jure statutam non evadet, VI, 6, 2: Testis falsus non erit impunitus: et qui mendacia loquitur, non effugiet. Manus saltem Dei non effugiet, 7, 1. Testis falsus mendacis suis se perdat, quia sibi non constabit, at verax semper idem dicit et testabitur, 123, 1: Testis mendax peribit: vir obediens loquitur victoriam. Ille vel a iudice vel a Deo perdetur, hic vere vita longa donabitur, *ibid.* Testes falsi quomodo a Deo puniuntur, multis exemplis docetur, II, 467, 2 et seq.: Si steterit testis mendax contra hominem, accusans eum praevocationis, stabunt ambo, quorum causa est, ante Dominum in conspectu sacerdotum et iudicum qui fuerint in diebus illis. Cumque diligentissime perscrutantes invenerint falsum testem dixisse contra fratrem suum mendacium, reddent ei sicut fratri suo facere cogitavit, et auferes malum de medio tui. Testis falsus suam falsitatem in gehenna luet, VI, 39, 2 (Vide TESTIMONIUM).

TESTUDO animal. 1º Testudo animi vocatur a testa qua se contegit, XIV, 180, 2. Testudines intra testem se a periculo abscondunt, VI, 437, 2. Ova spectando fovent, XXI, 338, 1. Testudines anigma, XI, 81, 4. Testudines edunt Hispani, XV, 97, 1. At sancti Syris nausae, 160, 2.

2º Testudines symbolum sunt matris familias, V, 489, 2; XIX, 330, 1. Testudinis cum aquila certamen, et quid mystice significet, VIII, 322, 2.

TESTUDO militaris. Testudinis bellica descriptio, XIV, 180, 2. Erat testudo duplex, una arie-

taris, altera militaris, *ibid.* Testudo militaris quomodo formaretur, XII, 688, 2.

TETRAGONI. Tetragoni vocantur a philosophis viri fortes, IX, 208, 4.

TETRAGRAMMATON. Tetragrammaton nomen Dei non est idem cum Jesus, XIX, 28, 2.

TETRARCHA, TETRARCHIA. Tetrarcha est qui quartae parti alicujus regni praest, XVI, 90, 1. Tetrarchae quatuor ab Augusto Palaestinae praefecti sunt, 90, 2. Erant potentes seu reges, *ibid.* et seqq.

Tetrarchia qua occasione post Herodis mortem in Judaeam inducitur, XV, 90, 1.

TETRICUS. Tetricus vultus detractorem quasi monet ne detrahere pergat, X, 50, 2. Tetricos gratius sacra facere jubebat Plato, I, 538, 1.

TEXERE. Texere est opus decens feminas, VI, 505, 1.

TEXTUS, vide SCRIPTURA SACRA.

THABOR, vide TABOR.

THADEUS. Thaddeus, id est uberalis, thad enim chaldaice significat uber, VII, 476, 2 (Vide S. JUDAS THADEUS).

THAIS. Thais est hircus vel excisor, IV, 418, 2. THAIS (S.). S. Thaidis penitentis gloria in caelis, II, 30, 2.

THALAMUS. 1º Thalami in atrio primo templi sex erant: sic vocantur parva cubilia, in quibus tempore custodes habitabant, XII, 785, 4, 2.

2º Thalamorum templi allegoria ex S. Hieronymo, XII, 787, 2. Thalami in Ecclesia quoniam mystice dicantur, 794, 2 et seq. Tres thalami sunt tres fidelium status, 795, 1.

THALASSIUM. Thalassium et thalassio voces ad lanificium muliebrem spectant, VI, 495, 2.

THALASSIUS anachoreta. Thalassii silentium, XI, 416, 4. Thalassius signo crucis suos colicos dolores et viperam morsus sanavit, IX, 77, 2; X, 278, 1.

THALES. Thales Milesius qua etate vixerit, XI, 57, 2. Thales praceptor Anaximandri sub Cyro rege Persarum floruit, IV, 206, 1. Thales Milesius sapientum pene antiquissimus fuit, IX, 4, 2. Ejus dogmata moralia, 30. 2 Astra contemplant in foveam lapsus est, IV, 129, 1, 2; XIX, 129, 2.

THALILEUS. Thalileus eremita cur semper fereat, XXI, 217, 2. Ejus penitentia, quod infernalis supplicia vereretur, XI, 442, 1. Per decem annos se rotae inclusit, cur, VIII, 404, 1.

THALLUS. Thallus est ramus ex olea arbore, IV, 560, 1.

THALMUS, vide TALMUS.

THAMAR Judae patriarchae nurus. Thamar quare tam studioso prolem a Juda habere voluerit, I, 349, 1, 2. Quo astu prolem a Juda suscepit, XV, 54, 2. Quomodo peccaverit astu Judam ad coitum inducendo, I, 347, 1. Quomodo eam Judas punire voluerit, *ibid.*, 2. Cur fuerit justior Juda, 348, 1, 2.

THAJAR urbs. Thamar urbs a palmis dicta Palmyra, ab Hadriano dicta Hadrianopolis, non est Jericho, etsi haec vocetur quoque civitas Palmarum, XII, 855, 4 (Vide PALMYRA).

THARE. Thare in Haran lapsus est in incolatiam, I, 180, 4; 314, 2. An mortuus antequam Abraham exiret de Haran, 186, 1.

THARSIS nepos Japhet. Tharsis fuit nepos Japhet; unde quovis mare vocatum est Tharsis, IV, 324, 2.

THARSENSIS, THARSIS. Tharsis quid significet, *Psalm.* I, 315, 1. Tharsis et Tharsenses quid et quales fuerint, horumque potentia, XI, 129, 2. Tharsis dicta sunt omnia loca vicina Ciliciae mare Mediterraneum, quodvis mare, et Oceanus ipse, III, 609, 4; XIV, 29, 1. Tharsis quoque significet Carthaginem vel Tunetum, 29, 2. Tharsis Irdiam et Africam sonat, XII, 90, 2. Tharsis significet proprie Tarsum, Ciliciae urbem, XIV, 29, 2. THARSUS, vide TARSUS.

THEANDRICUS. Theandricae actiones Christi quae dicuntur, XVI, 83, 2 et seqq.; 653, 2 (Vide JESUS CHRISTUS, cap. III).

THEATROM. 1º In theatris olim hominum et ferarum pugnae spectabantur, XVII, 361, 2 et seq. In theatro Romae quisque pro dignitate sua sedebat, XX, 102, 2.

2º Sunt duo theatra in mundo, Dei et hominum, XVIII, 282, 2 et seq. Theatrum vite et martyrii, 282, 2. Theatrum vite humanae narrat iudicium Ariopharnis sine auctore, III, 564, 1.

THEBE. Thebe urbs Aegypti centum portas aut aulas habuit, XIV, 49, 1.

THEBEA LEGIO. Thebaea legio cur, duce S. Mauritio, Maximiano imperatori non restiterit, IV, 420, 1; XV, 471, 2. Cum resistere non posset, martyrium subire maluit, XX, 205, 1; 297, 2. Decemata fuit, XII, 676, 1. Thebei martyres capita sua post mortem portantes manibus, locum sepulcri sibi meti delegerunt, V, 34, 2; XII, 762, 1, 2.

THEBAIS. Thebais regio superioris Aegypti quae, IV, 298, 2.

THEBANUS. Thebanorum pro patria occumbentium sepulcro insculptus est loc, XXI, 423, 1. Thebani jusdam de Romanis sensus, XVIII, 254, 2.

THEBET. Thebet mensis decimus Hebraeorum, partim decembris, partim januarii respondet, cur die hujus decima Judaei jejunarent, XIV, 446, 1, 2. THECA. Thecae argenteae; per quarum foramina auratae figura visebantur, olim erant in usu, VI, 263, 2 et seq.

THECLA (S.). S. Theclae conversio quomodo facta sit a S. Paulo, XVII, 287, 4. Per S. Paulum a conjugio advocata et Christo desponsata est, XVIII, 319, 1; XIX, 492, 1. An hic eam circumduxerit et haec illi occasio tentationis fuerit, XVIII, 504, 1. Superavit ignes, serpentes, leones, XVIII, 494, 1.

Leonibus, tauris, serpentibus obiecta, virgineo pudore, et reverentia eisdem reverenda, illasa permansit. VIII, 321, 2; XIII, 82, 1. In tormentis oravit Deum pro patientia, XX, 49, 1, 2. Cur S. Thecla vocetur protomartyr, XVII, 287, 2. Quando defuncta sit et ubi sepulta, *ibid.* et seq. Ejus vitam qui scripserint, 288, 1. Varia ejus gesta, *ibid.* An sit vere mortua, *ibid.* Varia ejus encomia, XVII, 287, 1; 288, 1, 2.

THECLA Japonensis. Thecla nuper in Japone heroïna, quomodo filios ad martyrium excitavit, IV, 532, 1.

THECUE. Thecæ oppidum an irriguum et compascuum fuerit, XIII, 530, 1. An terra Thecæ obolearum copiam viros sapientes gignat, *ibid.* Eo loco postea multi sancti monachi egerunt, *ibid.*, 2. Ejus situs et descriptio, 533, 1. Aliquando sycomorhis abundavit, postea iisdem caruit, 617, 1. Thecæ quid mystice sonet, 533, 1.

THEGLATPHALASAR. Theglatphalasar igni omnia invadenti comparatur, XIII, 611, 2. Quas tribus in Assyriam captivitas abduxerit, *ibid.* Quando Syriam vastavit et Syros exciderit, XI, 305, 2; XIII, 542, 2.

THEMAGORAS. Themagoras ab Atheniensibus capite multatus, cur, IV, 373, 1.

THEMAN. Theman urbs erat australis Idumæe, et Idumæe metropolis, unde dicta, XII, 442, 1. A quo dicta sit, XII, 309, 2; 310, 1; 442, 1; XIV, 247, 2. *Theman* significat quoque plagam australem, *ibid.* Vox *Theman* an ab *iamin*, id est dextera, derivetur, *ibid.* Theman, urbs Idumæe, ejus situs, in ea vigeat studium sapientiæ, ejus rex fuit Eliphaz amicus, Job, XIII, 546, 2. Theman sapientiæ abundabat, XII, 309, 2; 310, 1. In ea fuit Academia, 442, 1. Themanitæ sapientes celebres, Job, 338, 2.

THEMEL Themel presbyter sacris indutus vestibus, Saracenis invasit et multos vulneravit: sed cum propterea ab episcopo sacris ei esset interdictum, ad Saracenos profugit, et egesta fide, multa mala christianis intulit, XII, 736, 1, 2.

THEMISTOCLES. Themistocles juvenis sibi non invideri dolebat, XX, 460, 1. Quid de suo feroci adolescentis ingenio diceret, V, 399, 2. Quid mirantibus se ita mutatum esse responderit, XI, 92, 2; 93, 1. Cur se platano compararet, XII, 725, 1, 2. In scuto Cupidinem fulmen tenentem gestavit, cur, XX, 60, 1. Iniqua petenti amico morem non gessit, II, 245, 2. Ejus responsum ad axorem ardentius quid pro filio petentem, XIX, 1, 1. Themistocles in injuriis suorum fuit compositus, II, 242, 2. Erga Athenienses ingratos et malefactores suos fuit gratus, II, 263, 2; XVII, 389, 1. Themistocles etsi grandævus, doluit se e vita discedere, quando sapere inciperet, XXI, 82, 2.

THEOBALDUS. Theobaldus comes a sinceritate laudatur, XV, 470, 2.

THEOCRATIA. Theocratia Israelis respublica regebatur, IX, 483, 2 (*Vide* HEBRÆI, JUDÆI).

THEODAS. Theodas seditiosus quis fuerit, an fuerint duo hujus nominis, XVII, 154, 1, 2. Theodas stultus Judæorum fuit pastor, XIV, 497, 2.

THEODATUS. Theodatus Gothorum rex fœdus violans quas pœnas dederit, I, 326, 2.

THEODEBERTUS. Theodebertus atque Theodoricus reges, angeli ductu victoriam de Clothario filio Chilperici retulerunt, XIII, 145, 2.

THEODECTES. Theodectes, poeta tragicus, S. Scripturam profanans cæcitate percussus est, I, 47, 1.

THEODELINDA. Theodelinda regina, Agilolphum Longobardorum regem maritum suum fidem catholicam docuit, et ad eam pellexit, X, 13, 2; XIX, 205, 1.

THEODIDACTUS. Theodidacti fuere multi Christiani, XI, 645, 2.

THEODORA AUGUSTA. Theodora Augusta, cur dicta demonodora, ejusque mors, XX, 463, 1.

THEODORA virgo. Theodora virgo Antiochena a mille periculo violationis erepta, XX, 577, 2.

THEODORA Sisinnii uxor. Theodora Sisinnium Christo lucrificavit, XVIII, 306, 2.

THEODORETUS. Theodoretus sic vocatus, qui a Deo datus, III, 261, 2. Theodoretus pene exanimis sanatus est per baculum S. Macedonii, IV, 21, 1. Theodoretus in omnes Prophetas Minores scripsit, XIII, 222, 1. Item in omnes S. Pauli Epistolæ, XVIII, 31, 1. Quid de visione beatorum sentiat, XVIII, 384, 1. Angelorum cultum qui est idololatriæ, tantum taxat, XIX, 93, 2. Ejus locus de Azoti incolarum morbo restitutus, III, 293, 1.

THEODORICUS rex. Theodoricus, Gothorum rex, arianus factus, Boetium antea amicissimum capite plecti jussit, X, 297, 2; 552, 1, 2. Clericum apostatantem, morte cur affecerit, II, 324, 2. Ejus erga afflictos misericordia, IX, 149, 2. Theodoricus a spectro sibi apparente morbum et mortem incurrit, VI, 89, 2. Theodoricus visus est eremitæ cuidam discinctus et discalceatus, et manibus victus, ad ollam Vulcaniam abripi inter Symmachum patricium et Joannem papam, quos injuste occiderat, XI, 424, 2; XII, 732, 1; 773, 2; XXI, 208, 2; 288, 2; 312, 1.

THEODORICUS abbas (S.). S. Theodorici abbatis corpus a rege Gothorum Theodorico ad sepulturam elatum, XI, 266, 2.

THEODORUS philosophus. Theodorus philosophus quid Lysimacho mortem nuntiavit et crucem responderit, XVIII, 151, 1.

THEODORUS (S.) martyr. S. Theodori martyris sub Maximiano in tormentis jussus, XI, 273, 2. In tormentis gratias agebat Deo, et gaudebat, XXI, 54, 2 et seq.; 178, 1. Eum Deus in tormentis consolatus est, XIII, 44, 2. Ei addidit angelus, confortans eum, 50, 2.

THEODORUS (S.) STUDITA martyr, S. Theodorus Studita quam ad flagella pro Christi nomine paratus esset, XX, 366, 2. Glorificatur in flagellis pro Christo susceptis, XVIII, 581, 2. Ejus elucubrationes in sanctam Scripturam, I, 41, 4, 2.

THEODORUS (S.) abbas. S. Theodorus Archimandrita qua occasione mundum deseruerit, XX, 476, 2. In omni timore erat intrepidus, V, 97, 1; 284, 2.

THEODORUS MOPSUESTENUS. Theodorus Mopsuestenus episcopus factus est hæreticus, V, 1, 1. Docebat Christum esse merum hominem, XVII, 102, 1. Theodorus judaizans, et Christum non nisi purum esse hominem contendens, omnia augusta de Christo oracula ad litteram referri volebat ad priscos duces, ab Apostolis vero et Evangelistis accommodari ea Christo sensu tantum allegorico vel accommodativo, XIII, 224, 1, 2. Theodorus ebionizans aperta de Christo oracula, alio detorquebat, XIV, 457, 1. Damnatur ab hæretico, XIII, 224, 2, 642, 2.

THEODORUS iconoclasta. Theodori iconoclastæ stropa et assentatio, qua Leon Armeno imperatori est adalatus, XI, 500, 1, 2.

THEODOSIUS SENIOR, imperator. 1° *Ejus religio.* Edicto idololatriam sustulit, XI, 430, 1. Egypti omnia simulacra evertit, 316, 2. Magos morte multavit, XIII, 18, 2. Cur ritum Judæorum crucem ligneam in contumeliam Amari circumferentium sustulerit, IV, 389, 1, 2. Propria manu descriptum Evangelium quotidie legebat, XV, 2, 2. Quas mulieres veterit tonderi, XVIII, 353, 2.

2° *Ejus victoriæ miraculose reportatæ ob ejus pietatem.* Quam prosper et quare fuerit, XI, 709, 2. De S. Joanne Baptista bene meritis, ejus intercessione et angelorum concursu victoriam de Eugenio tyranno reportavit, IV, 548, 1; XI, 746, 2; XIV, 161, 1; XV, 691, 2. Ejus exercitus ab angelo Raphaelis Ravennam ductus, IV, 288, 2. Cum illo palam contra hostes pugnaverunt SS. Joannes et Philippus apostoli, 426, 2. Recepto nuntio de victoria quam primum templum adit Deo gratias acturus, I, 590, 2.

3° *Ejus in injuriis magnanimitas.* In lædentes se injuriam nullam irrogavit, sed injurias sibi illatas despicit et ignovit, VI, 14, 2.

4° *Ejus cura pro bona filiorum educatione.* I, 382, 1. Jussit filios suos stare coram Arsenio præceptore suo, II, 128, 2.

5° *Theodosii culpa et penitentia.* Antiochenis eum incendium sit iniunctus XII, 174, 2. Judicium de Thessalonicensibus præcipitavit, IX, 339, 1. Bænice S. Ambrosium corripientem audivit, XIV, 562, 2. Absolutionem et penitentiam a S. Ambrosio petit, et penitentiam sibi impositam explevit, III, 483, 1, 2. Ad Ambrosii pedes advolvit, XI, 592, 2. Ab Ambrosio monitus est mortis sententiam in alios latam ad dies aliquot differre, VI, 471, 2. Reipsa sententias mortis ad triginta dies veluit differri, XVIII, 647, 2.

6° *Theodosii morientis ad filios ultima verba.* II, 511, 2. Moriens filios suis pietatem commendavit, XIX, 230, 1. In templo S. Petri Romæ voluit sepeliri, XVI, 419, 1.

THEODOSIUS JUNIOR imperator. Theodosius Junior imperator aulam habuit velut scholam pietatis, I, 393, 2. Pro illo pugnavit angeli contra Saracenos, IV, 426, 2; XI, 709, 2. Theodosius Junior quatuor sorores habuit virgines, XVIII, 320, 1. Ejus benignitas et clementia, VI, 86, 1; XVIII, 217, 2 (hæc clementiæ verba a multis Theodosii Seniori seu Magno ascribuntur). Paulinum nobilem temere suspicatum cum uxore sua Eudoxia adulteratum interfecti jussit, XII, 260, 2. Theodosii Junioris lucubrationes et lampas artificiosa, XIV, 398, 2.

THEODOSIUS abbas. Theodosius abbas qua specie diabolum conspexerit, XI, 384, 2; 385, 1. Ejus sententia de pugna contra demones, XVIII, 673, 2. Ejus silentium, 416, 2.

THEODOTION. Theodotion Bibliorum interpres ebionita Christi divinitati adversatus est, XIV, 260, 1, 2. Ejus versio in Daniele ab Ecclesia recipitur et admittitur, cur, I, 47, 2; XIII, 4, 1.

THEODOULUS. Theoduli martyrii ad tyrannum intrepidum responsum, XIX, 406, 1.

THEOGNIA. Theognia in signum illibate virginis illesæ carbones ardentem sinu gestavit, XIII, 45, 2.

THEOLOGIA. Theologia est vetus, IX, 5, 2. Theologia magna ex parte est moralis, II, 1. Theologia est speculum Dei, VIII, 453, 1. Theologia nobilitat, 469, 1. Theologia etsi certa, est tamen obscura, XVIII, 383, 2. Ejus erit alia species in cælo, nostri habitus ubi cessabunt, *ibid.*

Theologia symbolica et mystica quæ sit, I, 2, 2. Utriusque utilitas, *ibid.* Theologia *pœnet* apud veteres celebris fuit, XIII, 244, 1. Theologia fabulosa quæ sit, XII, 442, 1, 2.

Theologia scholastica primæ partis S. Thomæ ubi in Scriptura continetur, I, 6, 1. Theologia tertiæ partis ubi reperitur, *ibid.*, 2.

THEONAS. Theonas abbas oratione latrones immobilis reddidit, I, 711, 1. Ejus silentium, XI, 416, 2.

THEOPHANES (S.). S. Theophanes martyr generose Leoni imperatori respondit, XVIII, 506, 1.

THEOPHILA (S.). S. Theophilam angelus a lascivo adolescente defendit, XVIII, 380, 2.

THEOPHILUS ad quem S. Lucas scribit Theophilum ad quem S. Lucas Evangelium et Acta scribit, quis fuerit, XVII, 45, 2. Fuit *et* is Antiochenus nobilis et christianus, XVI, 6. (*Vide* ANNOT.) XVII, 5, 2 et seq.

THEOPHILUS (S.). Antiochenus episcopus, S. Theophilus scholæ Alexandrinæ præfuit, XIV, 192, 1.

THEOPHILUS imperator. Theophilus imperator filius Michaelis II vultus martyrum Theophanis

Theodori stigmata inussit, XII, 568, 2. Prectibus Auguste uxoris ejus ab interitu servatus est, XVIII, 307, 1, 2.

THEOPHRASTUS. Theophrastus ab eloquentia dictus, XIII, 294, 2. Theophrasti de natura apostolatio, XI, 479, 2.

THEOPHYLACTUS. Theophylactus Bulgariae episcopus in omnes Prophetas Minores scripsit, XIII, 222, 1. Scripsit etiam in S. Paulum, habet quosdam graves errores, XVIII, 91, 1.

THEOPOLIS. Theopolis metropolis Syriae eadem est quae Antiochia, IV, 444, 2 (Vide ANTIOCHIA).

THEOPOMPUS. Theopompus vir illustris sacras historias oratione graeca ornare volens, mentis turbatione punitus est, I, 47, 1.

THEOTIMUS. Theotimus copula carpalii oculos amisit, XV, 238, 1, 2.

THERAPEUTE. Therapeute dicebantur primi christiani et monachi, X, 224, 2; XX, 640, 2. Nomen curam venit a *θεραπεύω*, id est *cultus observantia, observatum*, X, 224, 2.

THERAPHIM. Theraphim vox unde derivatur, XIII, 330, 2. Theraphim significant imagines sive simulacra, *ibid.* Semuotur pro idolis, 330, 2; 331, 1. Videtur vocati a Gentilibus a Cherubim et Seraphim quos videbant Judaeos in magna veneratione habere, 330, 2. Erant idola domestica, III, 219, 1.

THERIACA. Theriaca quando et a quo inventa, et unde dicta, X, 476, 1, 2; XVII, 436, 1. Fit ex viperarum caribus, IX, 397, 2; XV, 99, 2 et seqq. Componitur ex plurimis simplicibus, ejus vires, X, 476, 1; 272, 1. Est presentissimum contra venena remedium, XV, 99, 2 et seqq.

THERISTRUM. Theristrum quid sit, I, 346, 2; XI, 441, 2; XII, 610, 2.

THERME. Thermæ olent sulphur, XXI, 361, 2. Thermæ Diocletiani a martyribus sunt edificatae, eoque in templum S. Mariae angelorum conversæ sunt, V, 416, 1, 2.

THERSITES. Thersites loquax, *Job*, 208, 2.

THESAURUS. 1º Thesaurus quid proprie sit, et unde vox deducatur, IX, 209, 1; XX, 201, 1; *Job*, 219, 2. Thesaurus captus tam pro reposito-rio quam pro re reposita, V, 220, 1; *Psal.* I, 496, 1. Thesaurus vocatur quicquid amat et magni dicit, XV, 496, 2; XVI, 473, 1. Thesauri quare insatiabiles vocentur, V, 460, 2 et seqq.

2º Thesaurus suos reges Asiae in templo Dianae ut in loco tutissimo reponerent, XVII, 358, 2. Thesauri olim per carbonem et cineres reperiuntur, V, 60, 1; 288, 1. Thesaurus defossus ad Dominum agri spectat, XV, 333, 1. Thesaurus ingens ab imperatore Tiberio eieasosuario repertus, XVIII, 478, 1. Thesauri inventi saepe inventoribus in detrimentum cesserunt, IX, 550, 1. Qui sint qui per linguam mendacem thesauros corrogant, VI, 409, 1, 2. Thesaurus varios demon Antichristo dicitur, et occultos revelabit, XIX, 164, 2.

3º Thesaurus Dei sunt aer et aqua, II, 501, 4. Thesauri grandinis quales, *Job*, 720, 1.

4º Thesauri et sapientiae analogiae, V, 58, 2 et seqq. Thesaurus desiderabilis a sapiente comparatur et asservatur, VI, 417, 2. Omnes thesauri sapientiae erant absconditi in Christo, XIX, 83, 2. Thesaurus absconditus quem in paravola attulit Christus, quos representat, XV, 333, 2. Thesaurus absconditus vocatur sapientia evangelica, IX, 209, 1.

Quis thesaurus Ecclesiae ex quo indulgentias dispensat, XIX, 80, 2.

THESBE. Thesbe sive Nephtali patria Tobiae et Eliae, IV, 269, 1.

THESEUS. Theseus ex pueris excedens Apollini Delphico comam consecravit, XIV, 79, 1. Quare nunquam barbam tendere voluerit, II, 426, 2. Theseus primus palmeas coronas victoribus in agone Apollineo dedit, XXI, 473, 1.

THESPESIUS. Thespesi scelerati viri mira visio, I, 537, 1. Thespesius deploratae vitae homo quomodo extitit in virum alium sit mutatus, XII, 362, 1.

THESSALONICA. Thessalonica civitas quae sit, et unde vocata, XVII, 345, 1. Thessalonica urbis Macedoniae elogium, XIX, 114, 1.

THESSALONICENSES. Thessalonicenses erant Macedones, XVII, 424, 2.

THETA. Theta littera notabantur mortui, XI, 447, 2. Theta symbolum mortis est, XII, 567, 1.

THIASUS. Thiasus quid, VIII, 529, 2.

THOES. Thoos ex lupo et hyena generatur, XIV, 209, 1.

THOGORMA. Thogorma sunt Phryges, XII, 698, 1; 765, 2; 767, 1; XIX, 164, 1. An Germani et Armeni aut Cappadoces, XII, 767, 1.

THOMAEI. Thomaei christiani versione Syriae Novi Testamenti utuntur, XVIII, 20. Et lingua Chaldaica in sacris suis, 255, 1.

THOMAS (S.). S. Thomae a socero ejus nuptis ambiente dissecta est, quod martyr esse mallet quam adultera et incesta, XIII, 483, 2.

THOMAS (S.) Apostolus. Thomae quod sit etymon, XVI, 487, 1. Thomas idem est quod geminus, XV, 257, 1. S. Thomas non fuit binomius; unde ergo dictus est Didymus, VI, 318, 2; XVI, 487, 1. Paratum se exhibet ad moriendum cum Christo, XVI, 487, 2. Ei absentia a cæteris apostolis non fuit data potestas remittendi peccata, sed postea, 633, 2. Quia incredulus, recte dicitur Didymus, 635, 2. Quare a cæteris apostolis abesset, et esset incredulus, *ibid.* et seqq. Ejus incredulitas gravis erat, *ibid.* Unde ea orta esset, 634, 1. A Domino jubetur digitum in vulnerum loca mittere, 636, 2. Vere vulnera tetigit, *ibid.* Ejus verba post hunc tactum amorum spirant, 637, 2 et seqq. An solus Christum resuscitatum tetigerit, XX, 508, 2. S. Thomam in utraque India praedicasse probabiliter est, XVIII, 182, 1; 486, 1. Post Christi resurrectionem tres Magos convertit, XV, 72, 2.

Per totum pene orbem praedicavit, XVI, 635, 2. Quando sit occisus, XVII, 9, 2. S. Thomas in India templum ex decimis mercium inventarum extractum est, II, 290, 2. S. Thomas apte per beryllum representatur, XXI, 392, 2. Eius typus fuit Benjamin, 397, 2.

THOMAS (S.) AQUINAS. 1º S. Thomas Aquinas adhuc puer chartam comedens ostendit quam futurus esset studiosus, I, 266, 2; VI, 59, 2. Quoto natalis anno monasterio se addidit, XIX, 303, 2. Ejus tria vota, I, 43, 1, 2. Ejus silentium, XI, 416, 1. Ob silentium dictus *bos mutus*, XVII, 169, 2; XX, 73, 1. S. Thomas calvus erat, IV, 41, 2.

2º Orationis mire studiosus erat, XVII, 232, 2. Magis oratione quam studio profecit, XX, 34, 2. Assiduo de Deo loquebatur, IX, 291, 1. In summis etiam occupationibus Missam celebrabat, I, 706, 2. Intercessione beatae Virginis omnia impetrabat, XX, 40, 1. Pietatis causa quotidie Cassiani Collationes legebatur, XXI, 68, 1; 100, 2.

3º Eius sapientia et castitas, XX, 165, 1. Mulierem lascivam titione a se fugavit, II, 343, 2. Feminam studioso cavebat, XV, 165, 2. Ob castitatem ab angelis cingulo castitatis succinctus, XIII, 46, 2. Omni libidinis sensu caruit, VI, 87, 1.

4º S. Thomas studio sacrae Scripturae summopere deditus fuit, I, 18, 2. Prece et jejunio ejusdem intelligentiam est adeptus, 14, 2. Aliquam Isaiæ locum difficilem per jejunium intellexit, XI, 71, 1. A S. Paulo doctus fuit, XVIII, 10, 1. Ab eodem schola eductus visus est, *ibid.* et 2. Per Dei timorem et pietatem omnem sapientiam acquisivit, IX, 71, 1.

5º S. Thomas an in *Genesis* sit commentatus, I, 37, 2. An in *Isaiam* scripserit, XI, 100, 1. In omnes S. Pauli *Epistolas* scripsit, XVIII, 32, 1. An in *Epistolas canonicas* commentatus sit, XX, 2, 2; 3, 1, 2; 5, 2. Eius gnomo ethicae, IX, 36, 2.

6º Qualiter mortuus sit, XXI, 283, 1. Docendo mortuus est, XX, 375, 1. Post mortem gemmatum et torquatus apparuit, VII, 521, 2. Post mortem suo apparet, et de gloria caelesti rogatus quid responderit, IX, 431, 1, 2. Eius elogium, 441, 2. Cur dictus sit doctor Angelicus, XVII, 169, 2.

THOMAS (S.) Cantuariensis archiepiscopus. S. Thomas Cantuariensis a ministris regis regi placere volentibus interfectus, V, 497, 2 et seqq.

THOMAS A KEMPIS. Thomas a Kempis quantum solitudinis cultor esset, XIII, 316, 1. Thomae Kempis libellus de *Imitatione Christi* commendatur, XVI, 436, 2.

THOMAS MORUS. 1º Thomas Morus cancellarius Angliae quoad multum temporis orationi et meditationi impendebat, I, 226, 1, 2. Quam esset divini cultus studiosus, in templo sacerdotibus ministrabat superpellico indutus, II, 275, 2 et seqq. Cantabat et crucem in parochiae suae processioni- bus praeferebat, III, 460, 2.

2º Thomas Morus fuit legatus fidelis regi suo Henrico VIII, et minister, VI, 269, 2. Eius in munere iudicario et in causis iudicandis integritas, XI, 116, 1. Quam a muneribus accipiendis alienus fuit, I, 620, 2 et seqq. Cum per plures annos cancellarium Angliae egisset, rem tamen suam et annum censum non auxit ad aureos ducentos, IV, 242, 1; VI, 171, 2.

3º Eius familia quam monastium et docta fuerit, I, 471, 2. A patre seno benedictionem petit, XV, 425, 1. Lepidum ejus de parva ejus uxore responsionem, XV, 422, 2; XVIII, 320, 1. Ne detrahentes incepto sermone progredierentur, scite impediabat, X, 61, 1. Quid laboriose se ornanti praedixerit, XIX, 205, 1.

4º Thomas Morus cur ab Henrico ad mortem damnatus, et hoc ipse sibi praesagiat, IX, 393, 1. Genrose omnia contempsit, XIX, 484, 2. Eius de mundo sententia, XI, 359, 1. Amorem Dei amoris uxoris praeposuit, I, 248, 2. Eterna temporalibus praetulit, XX, 480, 2; XXI, 250, 1.

THOMAS DE VIO. Thomae de Vio cardinalis Cajetani humile sepulcrum, et ubi sepultus, XI, 268, 2.

THOMAS WOLSEÆUS. Thomas Wolsæus, regis Henrici VIII adulator, misere tandem hujus gratia excidit, IX, 435, 2.

THOMAS Anglicus. Thomas Anglicus et non Angelicus *Epistolam S. Jacobi* est interpretatus, et qui fuerit, XX, 5, 2. Thomas Anglicus auctor *Commentarii in Apocalypsin*, XXI, 42, 1.

THOMAS Haselbachius. Thomas Haselbachius, theologus Viennensis, in solum primum caput *Isaiæ* viginti quinque libros reliquit, nec perrexit, XI, 38, 2.

THOMYRIS. Thomyris, regina Scytharum, quo stratagemate Cyrum occiderit, IV, 431, 2. Cyro insultat, XIII, 87, 9. Cyri caput recisum culeo sanguine plano immersit, XI, 549, 2.

THORAX. 1º Thorax corporis in duas partes distinguitur, XVIII, 679, 2.

2º Thorax lineus in Rhodo insula mire subtilis ostendebatur, XII, 834, 1.

THRASIVS. Thrasius hospitem cruce docens deos placandos, primus a Busiride immolatur, IV, 382, 2; XII, 66, 2.

THRASONES. Thrasones gloriosi multa mem-
tuntur, 394, 2.

THRASYBULUS. Thrasybulus Periandro Corinthio quid ad regnum stabilidum suaserit, XIII, 600, 1.

THRENI Jeremiae. Threni Jeremiae veluti carmen funebre, quibus Jerusalem interitum plangat, XII, 728, 1, 2. Threni Jeremiae pathetici sunt, 340, 1. In iis Jeremiae plangit omnes habenas laxat, et quid in iis plangat, *ibid.* Vocari possunt Threni Theronum, *ibid.* 2. Anime penitentium et Christo patienti conveniunt, 342, 1. Sunt potentium alphabetum, *ibid.* Sunt concio ad plange-

tum. *ibid.* Quo modo Liber Thronorum hebraice dicitur, 343, 1. Eorum auctor Jeremias, *ibid.* Eorum argumentum non est mors Josiae, nec Jeronimo captivitas, sed exitum Jerusalem per Chaldaeos, 345, 1, 2. Affectum pleni sunt, unde sententiae eorum saepe non coherent, 346, 1. Cur carmine alphabetario scripti sint, *ibid.* Qui ordines litterarum et versuum in singulis versibus observati sint, *ibid.* et 2. Quis eorum finis, *ibid.*, 2 et 347, 1. An sint liber quem Joakim combussit et Jeremias restauravit, 348, 2. Possunt et aliis aptari, 349, 1, 2. Cur eos legant Judaei in suis synagogis die nona mensis Ab, *ibid.*, 2. In Thronos qui commentati sunt, 349, 2; 350, 1, 2.

Throni Jeremiae de morte Josiae injuria temporum perierunt, IV, 195, 2.

THRIPS. Thrips est vermiculus lignis innascens, XIII, 482, 2.

THRONUS. 1° Throni olim erant versatiles, et rotas habebant, XII, 92, 2. Throni prisca Pontificum plurimi Romae conspiciuntur, XXI, 98, 1.

2° Thronus Dei majestatem, regnum, potestatem judicariam, immutabilitatem significat, XIII, 91, 2. Thronus significat trium personarum SS. Trinitatis hypostasia, ejusque dignitatem et excellentiam, IX, 623, 1 et seq. Thronus flammeus Dei Patris quid denotet, 92, 2. Rota ignea throni Dei, *ibid.* Throni multi cur ponantur sedente Deo Patre, 91, 2. Throni viginti quatuor seniorum an essent in orbem, an in quadratum dispositi, XXI, 98, 1. Thronus Dei in caelo, quem vidit Joannes, an fuerit instar propitiatorii et Cherubini, 93, 2. Quid hic representaret, 94, 1. Ego morlo nubes sit thronus Dei, IX, 622, 2. Et velut cathedra docentis, et tribunal judicantis, 623, 1.

Thronus Salomonis duobus leonibus stipatus, mystice explicatus, IV, 347, 2.

3° Throni nomen angelorum unde dicitur, XII, 92, 2. Throni quales sint angeli, et ejus chori, XXI, 99, 1, 2.

THURIBULUM. 1° Thuribula cui usui servantur in tabernaculo Moysis, I, 649, 2. Thuribulum nulum fuit in Sancto sanctorum, XIX, 433, 2.

2° Thuribula mystice corda Christi et sanctorum caritate et desiderio coelestium fumigantia significant, II, 406, 4. Thuribulum corporis Christi est symbolum, XXI, 494, 2.

THURIFICATIO. Thurificatio ubi, et quando cepta, II, 16, 1. Bam veteres Romani ignorarunt, *ibid.* Eius auctor est Moyses, I, 649, 2. Thurificationes ecclesiasticae inepte ab haereticis sugillantur, XI, 442, 4, 2.

Thurificatio cur vocetur recordatio et benedictio, XI, 759. Thurificare est quoddam sacrificare, XIV, 274, 2.

THUS. 1° Thus unde dicitur, IX, 647, 1; XII, 62, 1; XV, 84, 1. Thus etiam Libanus vocatur, IX, 646, 2. Thus unde generetur, II, 16, 1. Id gignitur in Arabia Sabaea, II, 16, 4. Id Arabia ha-

bet laudatissimum, IX, 646, 1. Est id duplex, unum non incisum, et hoc dicitur masculum; alterum sectum, *ibid.* Quod dicitur thus incisum, quod non incisum, *ibid.* Thus bis in anno colligitur, *ibid.* Id describitur, *ibid.*, 1. Eius virtutes, 647, 1. Thuris arbor in aetate suavissimum odorem spirat, X, 538, 1. Thus aromatum est odoratissimum et lucidissimum, XVIII, 74, 2. Thus vino immixtum sensus hebetat, IV, 442, 2.

2° Thus communi jure et ritus gentium Deo dicitur, fuit, et ei adoletur, IX, 647, 1; XII, 62, 1; XIV, 562, 1; XVI, 9, 2; XIX, 68, 1. Omnes gentes thus soli Deo dederunt, IX, 647, 1. Car id victimae imponeretur, X, 219, 1. Thus Christo quasi Deo Magi obtulerunt, XV, 81, 1.

Thus sacrificio minchae apud Judaeos imponebatur, II, 16, 1. Id Judaei omni sacrificio carneo imponebant, XIV, 562, 2; XIX, 68, 1. Et panibus propositionis, XIX, 432, 2. Victimae pro peccato oblate non adhibebatur, II, 16, 1.

Thura sanctis et eorum imaginibus offerri possunt, XIII, 33, 2 et seq. Thure accenso honorandi defuncti, XVII, 192, 2.

3° Thus est symbolum charitatis, orationis et bonae fame, II, 16, 2; VIII, 2, 2; IX, 645, 1, 2; 647, 1; XV, 81, 2.

THYATIRA. Thyatira urbis situs, origo, etymologia, significatio, XXI, 56, 2; 59, 1. Thyatira Lydia civitas erat, XVII, 310, 2.

THYNUM. Thyina ligna quae, III, 605, 2, XXI, 328, 2.

THYMIAMA. 1° Thymiamia e quibus aromatibus componebatur, I, 716, 1, 2; IX, 632, 2; 646, 1; X, 521, 4; XXI, 430, 1. E quatuor odoramentis componebatur, XVI, 9, 4. Thymiamatis quod in templo offerebatur, qualitates, *Psalms*, II, 529, 1. Thymiamia bis in die, mane et vesper, offerebatur, X, 464, 2; XIV, 562, 1; XVI, 9, 4; XIX, 436, 2. In altari thymiamatis adolebatur, XI, 745, 2. Non tamen in ipso altari, sed in foculo seu thuribulo adolebatur, XXI, 488, 4; 194, 1, 2.

2° Thymiamia quid tropologicè et symbolice significat, I, 716, 2 et seq.; IX, 632, 2; 646, 1; X, 521, 1. Et assimilatur oratio, XXI, 430, 1. Oratio thymiamatis qualitates habere debet, *Psalms*, II, 429, 1. Thymiamatis nomine vocatur oratio, XIV, 562, 2.

3° Thymiamia quid tropologicè et symbolice significat, I, 716, 2 et seq.; IX, 632, 2; 646, 1; X, 521, 1. Et assimilatur oratio, XXI, 430, 1. Oratio thymiamatis qualitates habere debet, *Psalms*, II, 429, 1. Thymiamatis nomine vocatur oratio, XIV, 562, 2.

THYMUS. Thymus optimum mel suppeditat, VI, 231, 4.

THYRSUS. Thyrsus est ramus palmarum, vel hasta ex frondibus, praesertim ex vite vestita, quam Gentiles in sacris Bacchi quaelebant, IV, 352, 2. Thyrsis militis arma sua, parva victoria vestiebant, 544, 4.

TIARA. 1° Tiara est genus pilei, XIII, 44, 2. Tiaras candidas soli reges habebant, XII, 668, 2. Tiara byssina sapientis erat insigne, IX, 214, 2.

2° Tiara pontificis Veteris Testamenti describitur, 695, 2. Coronulas habebat, *ibid.* A tiaris ano-

rum sacerdotum differenda, *ibid.*, 2. Quid mystice designaret, XIX, 195, 2. Tropologicè quid significaret, I, 696, 4.

TIBERIS. Tiberis inundationes olim Romani avertere cogitarant, XII, 330, 1.

TIBERIUS CAESAR I, imperator. 1° Tiberius annos natus novem pro rostris patrem defunctum laudavit, XII, 729, 1. Quare Augusto in imperio successerit, XVI, 56, 1; 89, 1, 2. Ab exilio Rhodensi ad imperium est vocatus, XVII, 255, 1. Quando imperare coeperit, XVI, 89, 1, 2. Quam lucidos haberet oculos, XVII, 329, 2.

2° Tiberius rogatus cur sua consilia cum amicis non communicaret, quid responderit, IV, 305, 1. Cur non facile provinciarum praefectores mutaret, VI, 445, 2. Osculum occurrentium invicem frustra impendebat, XVIII, 512, 2. Ejus de Caligula futuro imperatore iudicium, IX, 363, 1.

3° Tiberius vinolentissimus erat, VI, 211, 2; XI, 394, 2. Ejus crudelitas, XVII, 255, 1. Fuit fabularum studiosus usque ad ineptias, XIX, 178, 1. Tonante caelo lauream coronam gestabat, XII, 564, 2.

4° Tiberius Christum inter deos voluit referre, XVI, 19, 2; XVII, 2, 2; 223, 1; 311, 2. Fuit benignus in Christianis, XIX, 316, 1.

5° Quomodo monitus ut vim multitudinis caveret, XXI, 207, 1. Quando mortuus sit, et ejus epitaphium, XVII, 2, 2.

TIBERIUS II, imperator. Tiberius II imperator pietate sua ad imperium evehi meruit, I, 593, 2. Fuit in egnos effusus, XVIII, 478, 1; XX, 201, 1.

TIBIA pro cruris anteriori parte, vel pro ipso crure, Tibiae pulchrae claudos dedecent, VI, 302, 4, 2. Tibis ferreis cur Romanorum monarchia comparatur, XIII, 28, 1.

TIBIA instrumentum musicum. Tibiae olim fenebris adhibite, XI, 303, 2. Tibiae olim adhibite in luctu ob sonum lugubrem, XII, 305, 1, 2.

TIBIALIA. Tibialibus veteres Hebraei, Graeci et Latini utebantur, XVII, 263, 2.

TIBICEN. Tibicines olim ad luctum adhibebantur, et quare, XII, 305, 1, 2; XV, 245, 1, 2.

TIBUR. Tibur in ascensu collis situm fuit, XI, 514, 4.

TIBURTINUM. Tiburtinum oleum est tota Italia praestantissimum, II, 547, 2; XIII, 446, 1.

TIBURTUS (S.). S. Tiburtus fuit a S. Cecilia factus christianus et martyr, XVIII, 318, 2. S. Tiburtius Torquatium, quia cincinnatus, negavit esse christianum, II, 126, 1. Eius in tormentis constantia et jubilus, XI, 687, 2; XVIII, 452, 2; XXI, 54, 2. Quam parvi terram fecerit, XI, 358, 2 et seq.

TICONIUS Ticonius Donatista an in *Apocalypsin* scripserit, XXI, 41, 1.

TIGNA. Tigna et laquearia Ecclesiae quenam, VII, 543, 1, 2. Tigna anniua sunt virtutes cardinalis, 544, 2.

TIGRIS animal. Tigris raptis catulis in speculo

seipsam intuentis fatutas, XX, 83, 2. Tigris feroce et diaboli symbolum, *Job*, 108, 1; 109, 4.

TIGRIS fluvius. Tigris idem est quod sagitta ita dicitur fluvius ille a celeritate, XIII, 137, 1. Tigris et Euphrates cur vocentur flumina Euphratia, XIV, 304, 2. Tigris in urbem inundatione capta est Ninive, 164, 2. Tigris fluvius et quo prodiit piscis Tobiam invadens, IV, 291, 1, 2.

TIGURINUS. Tigurina versio Bibliorum quante sit fidei, ejus auctor, quid in ea observandum, IX, 24, 1. Nomine Vatabli citatur, *ibid.* Tigurinae versionem Leonis Hebraei Franciscus Vatablus secutus est, XVIII, 33, 2. Ea versio non est interpretatio, sed potius commentatio, IX, 24, 1; X, 330, 1, 332, 2 et seq. Tigurina versio Leonis Hebraei et Zwillingianorum, lima et censura in multis locis indiget, XIII, 222, 2.

TILMANNUS. Tilmannus Hesusius seditonum fax erat, XX, 451, 4.

TIMEUS. Timeus Pythagoricus in rebus naturae erat versatissimus, XV, 703, 2.

TIMANTES. Timantes quomodo Agamemnonem in immolatione Iphigeniae pinxerit, XI, 171, 1.

TIMERE, TIMOR. I. TIMOR DEI. I. QUO POTISSIMUM SENSU TIMOR DEI SEPUS IN SCRIPTURA ACCIPIATUR. — Timere Deum est eum colere, revereri, adorare, et timori Dei in Scriptura significat omnem Dei reverentiam, cognitionem cultum, pietatem, observantiam, III, 25, 1: *Per arentem alveum transivit Israel Jordanem istum, siccente Domino Deo vestro aquas ejus in conspectu vestro, donec transiretis; sicut fecerat primo mari Rubro, quod siccatum donec transiremus; ut discant omnes terrarum populi fortissimum Domini manum, ut et eos timeatis hominum Deum vestrum omni tempore*, IX, 71, 1; 247, 2: *In tota anima tua time (Græce εὐλάβος, id est reverere, venerere, cole) Dominum, et sacerdotibus illius sanctificata*, 464, 2: *Piñees filius Eleazari tertius in gloria est, imitando eum in timore Domini: et stare in reverentia gentis; in bonitate et alacritate animae suae placuit Deo pro Israel*, XIII, 415, 1; XIV, 35, 3: *Et dixit (Jonas) ad eos: Hebraeus ego sum, et Dominum Deum caeli ego timeo, qui fecit mare et aridam*, 275, 2; XVII, 191, 1: *Curaverunt autem Stephanum viri timorati et fecerunt planctum magnum super eum*, XVIII, 221, 1; XIX, 229, 2; *Psalms*, I, 106, 2: *Timor Domini sanctus permanens in saeculum saeculi: iudicia Domini vera, justificata in semelipso*. Timor species est reverentiae, XVII, 106, 1: *Fiebat autem omni animae timor, multa quoque prodigia ei signa per apostolos in Jerusalem fiebant, et metus erat magnus in universis*. Idem est quod religio, *Job*, 8, 4, 2: *Vir erat in terra Hus, nomine Job, et erat vir ille simplex, et rectus, ac timens (θεοφόρος) Deum, et recedens ab omni malo*. Timor Dei est scientia religiosa et parens religionis, IX, 74, 1: *Timor Domini, scientia religiositas*.

Timor Domini vocatur sapientia, IX, 67, 2. Timor Dei, sapientia, et mandatorum custodia valde inter se connexa sunt, 84, 1: *Fili, concupiscentes sapientiam, conserva justitiam, et Deus praebebit illam tibi, Sapientia enim, et disciplina timor Domini: et quod beneplacitum est illi, Quem inter se ordinem habeant, ibid.* Haec saepe pro eodem sumantur, *ibid.*, 2.

II. QUOTUPLEX TIMOR DEI, ET QUAE SINT EIUS CONDITIONES ET SIGNA. CAUSAE. — 1° Quotuplex sit timor Dei. Timor Dei duplex est, servilis et filialis, V, 59, 2: *Si quaesieris eam (sapientiam) quasi pecuniam, et sicut thesauros effuderis illam, tunc intelliges timorem Domini, et scientiam Dei invenies. Uterque per sapientiae studium intelligitur, ibid.* Timor servilis quis sit, VI, 406, 1. Iterum timor capi potest duobus modis: primo, active, quo Dominum timeamus; secundo, passivo, quo Dominus est timentibus quasi iudex et terribilis, XVIII, 451, 1: *Omnes enim nos manifestari oportet ante tribunal Christi, ut referat unusquisque propria corporis prout gessit, sive bonum, sive malum. Scientes igitur, timorem Domini hominibus suademus. Timor an sit in caelo, erit ibi timor filialis et securus, V, 53, 1, 2: Qui autem me audierit, absque terrore requiescet, et abundantia profuerit, timore malorum sublato. Timor reverentialis in caelo manet, Job, 325, 1: Columnae caeli contremiscent, et pavent ad natum ejus.*

2° Quae sint timoris Dei filialis conditiones, XIX, 396, 4. Timor noster, ut sit virtus, debet esse non anxius, nec audax, sed moderatus, VI, 376, 1: *Beatus homo qui semper est pacidus: qui vero mentis est durus, corruet in malum.* Timor admixtam spem habere debet, III, 328, 2: *Psalm. I, 198, 4: Ecce oculi homini super mercedem ejus, et in eis qui sperant super misericordiam ejus. Timor sanctorum cum spe conjunctus est, XX, 41, 2. Timor cum spe, vere charitatis indicium est, Psalm. I, 198, 4. Timor filialis amorem Dei includit, IX, 680, 1: Timor Dei initium dilectionis ejus: fidei autem initium agglutinandum est ei: X, 340, 2: *Facultates et virtutes exaltant cor; et super haec timor Domini.**

Timor in sanctis est amore mixtus, XVII, 223, 1: *Ecclesia quidem per totam Judaeam et Galilaeam, et Samariam, habebat pacem et edificabatur ambulans in timore Domini.* Eo crescent, crescit amor, IX, 680, 1. Quia et causat amorem et hic illum, *ibid.* Timor filialis et castus esse debet, Job, XIX, 396, 1; 493, 1, 2: *Cum expleverit in me voluntatem suam, et alia multa similia praesto sunt ei. Et idcirco a facie ejus turbatus sum, et considerans eum timore sollicitus; Psalm. I, 106, 2: Timor Domini sanctus, permanens in saeculum saeculi. Timor debet esse filialis et reverentialis, IX, 65, 2. Timor filiali Deum perfecti timeant, Psalm. I, 204, 2: *Timele Dominum, omnes sancti ejus, quoniam non est inopia timentibus eum.* Timor,*

id est amor replet cor, nec solum in eo requiescit, XI, 259, 2: *El requiescet super eum spiritus Domini; spiritus sapientiae et intellectus, spiritus consilii et fortitudinis, spiritus scientiae et pietatis. Et replebit eum spiritus timoris Domini.*

3° Timoris Domini signa, et unde agnoscatur; Psalm. II, 365, 4: *Beati omnes qui timeant Dominum, qui ambulat in viis ejus. Agnoscitur per opera externa virtutum, IX, 73, 2: Initium sapientiae timor Domini; et cum fidelibus in vulva concretus est, cum electis feminis graditur, et cum justis et fidelibus agnoscitur. Videtur fidelibus quodammodo concretus, 72, 1, 2: Qui timeat Deum, nihil negligit, VII, 269, 2: *Bonum est te sustentare justum, sed et ab illo ne subtrahas manum tuam: quia qui timeat Deum, nihil negligit.* Timeans Deum quomodo conscientiam suam examinet, IX, 103, 1, 2: *Qui timeant Dominum, preparabunt corda sua, et in conspectu illius sanctificabunt animas suas. Qui timeant Dominum, custodiunt mandata illius, et patientiam habebunt usque ad inspectionem illius.**

4° Timoris Domini causae et unde oriatur. Timor est complementum omnium donorum Spiritus sancti, XI, 259, 1. Timor et amor sunt duo effectus Scripturae et sapientiae, XXI, 248, 2. Timor est fructus sapientiae, IX, 649, 4, 2: *Ego mater pulchrae dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctae spei.* Timor oritur a potentia operantis, XVI, 44, 2: *Et factus est timor super omnes et ceteros eorum; et super omnia montana Judaeae divulgabantur omnia verba haec.* Timor causatur a scientia iustitia, V, 60, 1: *Tunc intelliges timorem Domini, et scientiam Dei invenies.*

III. TIMORIS DOMINI NECESSITAS. — Timor Domini quantopere sit necessarius, IX, 74, 1. Timor summus cur Deo debetur, VII, 270, 4. Timor filialis Deo debetur, XX, 300, 2: *Omnes honorate: fraternitatem diligite, Deum timeate: regem honorificate.* Timor filialis et servilis a servo domino debetur, XIV, 555, 2: *Filius honorat patrem, et servus dominum suum: si ergo pater ego sum, ubi est honor meus? et si dominus ego sum, ubi est timor meus? dicit Dominus exercituum.* Timor Dei est fundamentum salutis, Job, 9, 2; 240, 1. Timor solus hominem salvare potest, X, 341, 4: *Non est in timore Dei minoratio, et non est in eo inquirere adiutorium.* Timor Dei ubique praesens habendus, et eam qui habet a Deo benedicitur, VI, 375, 2 et seq. Timorem de gratia Dei perdenda semper habere debemus, XVIII, 493, 2: *Tu autem fide stas: noli altum sapere, sed time. Si enim Deus naturalibus ramis non peperit: ne forte nec tibi parcat.* Timorem Domini abijcere quam malum, Psalm. I, 70, 2: *Contentio et infidelitas in tris eorum, et viam parvi: non cognoscunt: non est timor Dei ante oculos eorum.* Timor Dei est prima dos sacerdotis, XIV, 571, 2. *Pactum meum fuit cum eo (Levi) vis et pacis: et dedi ei*

amorem, et timuit me, et a facie nominis mei pavebat. Timor Dei decet senes, et hi eo possunt gloriari, IX, 673, 2: *Corona senum nulla peritura, et gloria illorum timor Dei.*

IV. TIMORIS DEI EFFECTUS ET FRUCTUS. 1° Ejus fructus generaliter sumpti. Ejus fructus quatuor: primo, a peccato, desperatione et gehenna praeservat; secundo, mercedem bonorum operum conservat et adauget, quin et accelerat; tertio, oblectationem et fruitionem rei speratae dat; quarto, miram animae consolationem et laetitiam parit, IX, 101, 1, 2; 192, 1: *Meticentes Dominum, sustinele misericordiam ejus: et non defleat ab illo, ne cadatis. Qui timeatis Dominum, credite illi, et non evocabuntur merces vestrae. Qui timeatis Dominum, sperate in illum, et in oblectationem veniet vobis misericordia. Qui timeatis Dominum, diligit illum, et illuminabuntur corda vestra.* Timor Dei sex insignis fructus habet: primo, animam a concupiscentiis refrenat, et ad omne bonum inclinat; secundo, est initium sapientiae et pietatis; tertio, ad amorem Dei deducti, et non est aliud quam amor Dei; quarto, in tentationibus et adversis constantiam dat; quinto, Dei favorem et omnia bona parit; sexto, cordis laetitia mater, est, II, 438, 2 et seq.: *Et nunc, Israel, quid Dominus Deus tuus petit a te, nisi ut timeas Dominum Deum tuum, et ambules in viis ejus, et diligas eum, ac servias Domino Deo tuo in toto corde tuo, et in tota anima tua, custodiasque mandata Domini, et caeremonias ejus, quas ego hodie praecipio tibi, ut bene sit tibi? Timeatis Dominum novem felicitates: prima est sobolis benedictio; secundo, honorum et opum abundantia; tertio, lumen prudentiae et consilii; quarta, laetitia spiritualis; quinta, prudentia in loquendo, sexta, bona fama qua in hominum memoria vivet; septima, firma atque stabilis divina protectio, qua fretus nihil unquam malorum timebit; octava, gratia bene utendi divitiis; nona, quod timeans Deum omnem invidiam superabit, Psalm. II, 264, 1, 2; 265, 1, 2: *Beatus vir qui timeat Dominum, in mandatis ejus voluit nimis. Potens in terra erit semen ejus, generatio rectorum benedictur, etc., etc.**

2° Timor Dei vere praetice novit Deum, sapientiam et virtutem, V, 59, 2: *Tunc intelliges timorem Domini: et scientiam Dei invenies; IX, 59, 1, 2: Initium sapientiae timor Domini.* Timeans Deum excipit disciplinam ejus, X, 157, 2: *Qui timeat Dominum, excipiet doctrinam ejus; et qui vigilaverint ad illum, invenient benedictionem.* Deo legem diligit, 165, 1: *Sapiens non odit mandata et iustitias, et non illidetur quasi in procella navis.* Facile cognoscit quod iustum est, et a lege praescriptum, X, 158, 2: *Qui timeant Dominum, inveniunt iudicium iustum, et iustitias quasi lumen accendunt.* Timor Domini tam servilis quam filialis est principium sapientiae, V, 30, 1: *Timor Domini principium sapientiae: 260, 2: Princi-*

pium sapientiae, timor Domini; et scientia sanctorum, prudentia; Job, 240, 1; 560, 2: *Et dixit homini (Deus): Ecce timor Domini ipsa est sapientia, et recedere a malo intelligentia.* Ipse est principium, radix et finis sapientiae, IX, 69, 1; 70, 1; 75, 2: *Plenitudo sapientiae est timere Deum.* 79, 1: *Radix sapientiae, est timere Deum, et rami ejus longae.* Est initium et modus parandi sapientiam, IX, 65, 1; 69, 1. Timor sive amor Dei via est sapientiae, quatuordecim ejus elogia, IX, 49, 1, 2; 679, 2: *Quam magnus qui inveniit, sapientiam et scientiam; sed non est super timentem Dominum: timor Dei super omnia se superposuit.* Timeans Deum solus sapientiam apprehendit, IX, 433, 1: *Qui timeat Deum, faciet bona; et quod continens est iustitiae, apprehendet illam.* Timor Dei veram sapientiam et virtutem docet, V, 477, 2 et seq.: *Timor Domini, discipulina sapientiae; et gloriae praecedit humilitas.* Eo crescente crescit sapientia, IX, 75, 2: *Plenitudo sapientiae est timere Deum, et plenitudo a fructibus illius.* Est corona sapientiae, 77, 1: *Corona sapientiae timor Domini, replens pacem et salutis fructum.* Est initium omnis virtutis, IX, 318, 1, 2.

3° Timor Dei optimum contra peccatum tum commissum, tum committendum remedium. Timor Dei omne peccatum expellit, IX, 81, 1: *In thesauris sapientiae intellectus et scientiae religiositas; execratio autem peccatoribus sapientia, nam qui sine timore est, non poterit justificari.* Timor Dei, iudicii et gehennae peccatori exordii restituit cor, XIII, 341, 4. Timor mortis et Dei iudicii causa vitae emendationis, IX, 260, 1: *In omnibus operibus tuis memento novissima tua, et in aeternum non peccabis.* Timor Dei a peccato committendo praeservat, V, 473, 1: *Per misericordiam et finem purgantur peccata, per timorem autem Domini declinat omnis a malo.* Hominem a peccando retrahit, X, 21, 2: *Si non in timore Domini tenueris te instanter, cito subvertetur domus tua.* Ejus animam purgat, *ibid.*, 4, 2. Timeans Deum peccatum omni studio fugit, V, 422, 4: *Sapiens timeat, et declinat a malo: stultus transibit et confidit.* Odit inhonestatem et malitiam, 209, 2: *Timor Domini odit malum; arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et eo bilingue detestator.* Hic si quando interimitur, homo tentationibus succumbit, sed cum illo etiam umbram peccati vitat, 532, 1: *Timor Domini sors vita, ut declinet a ruina mortis.* Timor Domini frangum est peccati, Job, 9, 2: *Erat vir ille (Job) simplex, et reclus, ac timeans Deum, et recedens a malo; 240, 1: Verebar omnia opera mea, sciens quod non parceres delinquenti; 641, 2: Loquar, et respirabo paululum: aperiam labia mea, et respondebo. Non accipiam personam viri, et Deum homini non aequabo. Nescio enim quandiu subsistam, etsi post modicum tollat me Factor meus, Timor Dei ejusque vindicta hominem a saeculo*

conservat immaculatum, XX, 94, 2. Timor Dei ut iudicis ad quid valeat, VII, 206, 1: *Ubi multa sunt amonia, plurimum sunt vanitates, et sermiones innumerati: tu vero Deum time.* Timor gehennae etiam domum Dei est, et peccata propellit, IX, 81, 1, 2.

4° *Tamor Dei animae passiones domat*, IX, 73, 2. Est crux vitiorum, 79, 2. Mentis fastum edomat, VI, 139, 2: *Finis modestiae, timor Domini, dicitur: gloria et vita.* Presumptionem de primit, V, 79, 1: *Ne sis sapiens apud te vel ipsum, time Deum, et recedo a malo.* Arrogantiam hominis valde premit, IX, 679, 1; 81, 2. Avarum ob avaritiam colubet, X, 21, 4: *Sicut in medio campaginis lapidum palus figitur, sic inter medium venditionis et emptiois angustioribus peccatum.* Conteritur cum delinquente delictum. Si non in timore Domini teneris, cito subvertetur domus tua. Iram refranat, X, 30, 1: *Memento timorem Dei, et non irascaris proximo.* Eo aures occullendae sunt adversus detractores, 60, 2. Timor Dei optimum remedium in tentationibus, IX, 100, 1, 2: *Crede Deo, et recuperabit te; et dirige viam tuam, et spera in illum.* Serva timorem illius, et in illo veterasce. Timor servilis et filialis est pondus cordis, XIV, 569, 1, 2.

5° *Timor Dei est virtutum causa et custos.* Timor Dei est causa virtutum, VII, 411, 2: *Finem loquendi pariter omnes audiamus, Deum time, et mandata eius observa: hoc est enim omnis homo.* Timor est causa et comes consilii et prudentiae, X, 159, 2: *Vir consilii non disperdet intelligentiam, alienus et superbus non pertimescet timorem: aliam postquam fecit cum eo sine consilio, et suis insectationibus arguetur.* Fidei et iustitiae comes est, IX, 71, 2: *Initium sapientiae timor Domini, et cum fidelibus in vultu concreatus est.* Virtutes et bona reliqua in se habet vel a Deo impetrat, X, 341, 1: *Non est in timore Dei minoratio, et non est in eo inquirere adiutorium.* Timor paulatim amorem Dei inducit velut seta filium, XVII, 212, 2. Timor diversus a charitate quomodo pellatur, XX, 602, 2 et seq.: *Timor non est in charitate, sed perfecta charitas foras mittit timorem.* Quantum crescit timor, tantum crescit sanctitas, XVIII, 464, 1: *Has ergo habentes promissiones, charissimi, mundemus nos ab omni inquinamento carnis et spiritus, perficientes sanctificationem in timore Dei.* Adducit humilitatem et paupertatem spiritus, IX, 100, 2. Timor ad profectum virtutis urget, 433, 1, 2: *Qui timeat Dominum, faciet bona, et qui continens est iustitiae, apprehendet illum.* Hominem summopere stimulat, ut in via Dei ambulet, V, 402, 2: *Ambulans recto timere, et timens Deum, despiciatur ab eo qui infans graditur via.* Timens Deum quomodo se sanctificet, cum sit sanctus, IX, 109, 1: *Qui timeat Dominum, preparabunt corda sua, et in conspectu illius sanctificabunt animas suas.* Ti-

mor optimum remedium ad perseverandum, XIX, 32, 2: *Itaque, charissimi, ... cum metu et tremore vestram solent operamini.* Timor est optimum gratiae custos, IX, 89, 2: *Fili, accedens ad servitium Dei, sit in iustitia et timore.* Timor filialis est custos virtutis et charitatis, V, 60, 1. Ceteras virtutes custodit et conservat, IX, 79, 2: *Radix sapientiae est timere Dominum, et rami ejus longzevi.*

6° *Timor Dei actus hominis sapienter dirigit*, IX, 78, 1, 2: *Corona sapientiae, timor Domini replens pacem et salutis fructum.* Et vidit, et dinumeravit eam: utraque autem sunt dona Dei. Est auriga animae, IX, 679, 1: *Timor Dei super omnia se superposuit.* Item velut naucerus et speculator, *ibid.* Est animae paedagogus, et per Chironem representatur, *ibid.*, 2. Timor Dei gubernaculum justis, Job, 240, 1.

7° *Timor Dei animi fortitudinem et fiduciam parit*, 434, 1, 2: *In timore Domini fiducia fortitudinis, et filius ejus erit spes.* Causa est fortitudinis animi, X, 201, 1: *Qui timeat Dominum, nihil trepidabit, et non pavebit: quoniam ipse est spes ejus.* Cor dilatat, extollit, et vires adauget, 310, 2: *Favillat et virtutes exallant cor, et super hanc timor Domini.* Timor Domini intrepidus est, et omnem alium timorem excludit, VI, 35, 2: *Timor Domini ad vitam; et in plenitudine commorabitur absque visitatione pessima.* Nil timendum Deum sequenti et timenti, car, X, 473, 2. Timor Domini securitas maxima, Psalm. II, 391, 1: *Inhabitabo in tabernaculo tuo in saecula, protegeris in velamento albrum tuarum.* Quoniam tu, Deus meus, exaudisti orationem meam: delictis hereditatem timentibus nomen tuum. Timor Dei omnibus superiorum reddit, Job, 239, 2. Quae sit ejus spes, VI, 195, 1, 2: *Non exultet cor tuum peccatores: sed in timore Domini esto iota die.* Quia habebis spem in novissimo, et prorsolato tua nunquam auferetur. Timens Deum, demonem non timeat, quia a Deo protegitur, V, 97, 1: *Ne paveas repentinae terrore, et irruentes tibi potentias impiorum.* Dominus enim erit in latere tuo, et custodiet pedem tuum ne capiaris. Pro Deo omnia dura patienter excipiet et sustinebit, IX, 68, 1; 409, 2; 110, 1: *Qui timeat Dominum custodiunt mandata illius, et patientiam habebunt usque ad inspectionem illius; X, 165, 1: Timenti Dominum non occurrunt mala, sed in tentatione Deus illum conservabit, et liberabit a malis.* Timor Dei et gehennae vincit equales, XV, 274, 2: *Nullos timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere: sed potius timeat eum qui potest et animam et corpus perdere in gehennam.*

8° *Timens Deum dignitas, IX, 319, 1: Semen hominum honorabitur hoc, quod timeat Deum: semen autem hoc exhoronabitur quod praeterit mandata Domini.* Timens Deum est quasi sacer-

dos consecratus, item rex et triumphator, IX, 65, 1, 2: *Timor Domini, gloria, et gloriatio, et laetitia, et corona exultationis.* Timor Dei ipse vera est pulchritudo et vera nobilitas, VI, 530, 2: *Fallax gratia, et vana est pulchritudo; multo timens Dominum ipsa laudabitur; IX, 319, 1, 2.* Est major honor quam sit rectoratus, 319, 2; 321, 1: *In medio fratrum rector illorum in honore: et qui timeat Dominum, erunt in oculis ejus.* Gloria ditulum, honoratorum, et pauperum, timor Dei est. Timor Dei maximus thesaurus et donum, XI, 439, 1: *Erunt fides in temporibus suis: dicitur salutis sapientia et scientia: timor Domini ipse est thesaurus ejus.* Timens Deum, si dicescal, duplici honore honoratur, IX, 385, 2: *Pauper gloriatur per disciplinam et timorem suum, et est homo qui honorificatur propter substantiam suam.* Qui autem gloriatur in paupertate, quanto magis in substantia? et qui gloriatur in substantia, paupertatem veretur. Timentem Deum sequuntur honor et gloria, 613, 2: *Et agnoscent qui derelicti sunt, quoniam nihil melius est quam timor Dei: et nihil dulcius quam respicere in mandatis Domini.* Gloria magna est sequi Dominum: longitudo enim dierum assumetur ab eo. Timor Dei parit gloriam, glorificationem, laetitiam tuam in caelo, tum in terra, 65, 1, 2. Timor Dei est velut regia vestis quam timens Deum vestiuntur, X, 341, 2: *Timor Domini sicut paradisus benedictionis, et super orbem gloriam aperuerunt illum.* Paradiso et caelo confertur, *ibid.*

9° *Timor Dei suos asseclas beatos reddit tum in hac vita, tum in altera.* Timens Deum est in hac vita beatus, V, 432, 1; X, 201, 2: *Timentis Dominum beata est anima ejus.* Ad quem respicit, et quis est fortitudo ejus? Psalm. II, 264, 1, 2 et seq. Timens Deum est mortalium beatissimus, IX, 678, 2: *Quam magnus, qui inventi sapientiam et scientiam sed non est super timentem Dominum; timor Dei super omnia se superposuit.* Est angelus caelestis, 680, 1: *Beatus homo cui donatum est habere timorem Dei, qui tenet illum, cui assimilabitur? Hominem mire beatificat, 678, 2; 580, 1.* Timor Domini quomodo faciat beatum, Psalm. II, 264, 1, 2 et seq. Mentem quietam facit, eam satiat et explet, V, 461, 1: *Melius est parum cum timore Domini, quam thesauri magni et insatiabiles.* Affert veram animi delectationem, IX, 67, 1: *Timor Domini delectabit cor, et dabit laetitiam, et gaudium, et longitudinem dierum.* Timor amanti Deum est oania, 100, 1. In timore Dei bonum hominis consistit, 613, 1. Conciliat homini omne bonum, *ibid.* Timens Deum sua pietate sanitatem meretur et impetrat, IX, 77, 2: *Corona sapientiae, timor Domini, replens pacem, et salutis fructum.* Timoris Dei quatuor eximii fructus: primus, vita, id est vigor et sanitas; secundus, sanctoritas; tertius, suavis somnus et quies; quartus, liberatio ab omni malo, VI, 34, 2 et seq.: *Timor*

Domini ad vitam: et in plenitudine commorabitur absque visitatione pessima. Ab omni malo liberat, III, 327, 1. Suos clientes bonis spiritualibus et temporalibus implet, IX, 76, 2: *Plenitudo sapientiae est timere Deum, et plenitudo a fructibus illius.* Omnem domum illius implebit a generationibus et receptacula a thesauris illius. Timentem Deum sequitur Dei benedictio, 453, 2. Timenti Dominum dantur veri amici, 303, 1: *Qui timeat Deum, aequo habebit amicitiam bonam, quoniam secundum illum erit amicus illius.* Et ipsa est fides et verus amicus, *ibid.*, 2. Timor Dei asseclas suos reddit longevos, IX, 79, 2; 613, 2. Affert longitudinem dierum, opes et gloriam, VI, 34, 2. Timens Deum gaudet in extremis, et in die mortis benedictionem accipiet, IX, 66, 1, 2; 67, 1: *Timenti hominum bene erit in extremis, et in die defunctionis sua benedictio.*

V. TIMORIS DEI ADIPSENDI MODI. — Quomodo timor Dei sit comparandus, XIX, 33, 1. Comparabitur si cogitaverimus Deum ubique presentem esse, *ibid.* Timorem Domini ante oculos quomodo semper habere possimus, Psalm. I, 401, 1: *Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditor in te, quia iusti adiutor tuus.*

VI. TIMORIS IMPIORUM QUALES. Timores pauci impiorum quales, VI, 361, 2: *Fugit impius, nemine persequente; justus autem quasi leo confidens absque terrore erit.* Timor impiorum est antipius ira: et vindicta, V, 304, 1: *Quod timeat impius, veniet super eum: desiderium suum justis dabitur.* Timor impiorum post scelus patratum ingens est, 303, 2. Timor quorum sit et quorum non sit XV, 650, 2.

II. TIMORIS NATURALIS ET MUNDANUS. Quantum malum sit timor, VIII, 614, 1. Timores nemi animam excruciat, X, 326, 1, 2. Timor sanguinem reduci ad cor, unde extrema partes velut exanimes pallescunt, et metu ingruente nigrescunt, XIII, 493, 2. Timor timidus et anxius eripit quasi lumen, mentem, oculos, XIV, 285, 2. Timor facit stupidus, VIII, 608, 2. Timor propriis stultiorum est, IX, 687, 2. Timor inanis quis, Job, 168, 2. Timor mundanus noxius, *ibid.* Timor supervacaneus quis in jure, 169, 1. Remedium timoris, V, 536, 1. Timendus ita non est homo, ut propterea Deum offendant, VI, 412, 2.

TIMIDITAS. TIMIDUS. Timiditas aliquando per malitiam intelligitur, XX, 78, 2. Timidi quae sint signa et indicia, V, 567, 2. Timidi et frigidi natura a periculis sibi cavent, 422, 1. Timidi sunt ut plurimum suspicaces, IX, 132, 1. Et cauti, X, 159, 2. Et in perpetuis angoribus, 288, 2. Non sunt de bello consulendi, X, 254, 2. Timidos a se rejicit Christus, XIII, 158, 1.

TIMON Atheniensis. Timon Atheniensis osor hominum unde dicitur, XIII, 58, 2. Fuit hominum osor, IX, 414, 2; X, 281, 2. Timon Atheniensis mania et melancholia laborabat, XV, 289, 1. Ejus

epitaphium, XIII, 58. 2. Ejus sepulcrum a mari expulsum longius, *ibid.*

TIMON diaconus. Timon diaconus fuit vir sanctus, XVII, 165, 1.

TIMOTHEUS Atheniensis. Timotheus Atheniensis dictus capere reti urbes, XII, 729, 2.

TIMOTHEUS Antiochi dux. Timothei et suorum agniti millium caedes, IV, 545, 2. In potestatem Judae venit, 553, 1.

TIMOTHEUS (S.) S. Pauli discipulus. S. Timotheus fuit probe a matre christiana enutritus, XIX, 174, 1. Quando Paulo adherere coeperit, 301, 2. Fuit a S. Paulo circumcisis, XVIII, 332, 1. Et cur ipse, non Titus, 537, 1. Quam sincere Paulo servierit et affuerit, XIX, 38, 2; 177, 1. Qua aetate factus sit episcopus, 231, 2. Per quadruplicem prophetiam ordinatus est, 189, 2. Fuit primus Ephesi archiepiscopus, XVII, 5, 2; XIX, 174, 1. Eum Paulus victus videre desideravit, XIX, 313, 2. Abstinens fuit, sed jussu medico vino uti propter stomachum, 249, 1, 2. Ex longa abstinentia morbos contraxit, *ibid.*, 2. Cur eos Paulus non sanari, *ibid.* Ejus in morbis zelus et mortificatio, *ibid.* S. Timotheus quam probus esset, XVII, 306, 2. Cur vocetur homo Dei, XIX, 261, 1. Erat natura acrior, 334, 1. Erat in vitiis castigandis severior, 177, 2. Fuit angelus Ephesi cui S. Joannes scribit, XIX, 174, 1; XXI, 42, 2. An intempur, et cur, XXI, 43, 2. Fervorem primum reliquit, quod videret se corripiendo parum proficere, hinc a Christo corripitur et a Paulo monetur, 174, 2; 177, 2. Remissionem suam postea corripit et fervorem resumpsit, XIX, 174, 2; XXI, 43, 2. Laudatur a Christo in *Apocalypsi*, XIX, 174, 1. Videtur aliquando in vinculis fuisse, 524, 1. Fuit martyr et virgo, 174, 1. Quamvis fuit episcopus, XIX, 174, 1; XXI, 43, 2. Ei Onesimus successit, XIX, 174, 1. Ei S. Dionysius librum de *Divinis nominibus* dedicavit, 285, 2 et seq.

TIMUS. Timus an sit tantum productio nominis in verbis in *timus* desinentibus, XIV, 274, 2.

TINEA. 1. Tinea quomodo in vestibus nascatur, X, 370, 1; XX, 198, 1. Tineae ex pulvere, situ et putredine enascuntur, XIII, 358, 2. Nascitur in veste et ex seipsa (juxta opinionem tunc vigentem), VI, 283, 1. Seipsam una cum ipsa consumit, *ibid.* Invenitur rei molli, *ibid.* et seq. Quare arceatur, VI, 284, 1; XX, 198, 1.

2. Tinea tristicium symbolum est, VI, 283, 1. Est etiam libidinis symbolum, X, 370, 1. Tineae voluptas assuiliatur ob quatuor analogias, XIII, 358, 2. Instar tineae familias, urbes et provincias sceleratas Deus sensim consumit et depauperat, *ibid.*

TINTINNABULUM. 1. Tintinnabula erant in veste pontificis legis veteris, I, 691, 2. Tintinnabula aurea malis punicis intermixta quare e veste pontificis dependere, X, 458, 1, 2. Prædicationem Evangelii significabant, I, 692, 1. Quod ex auro

fuerint quid significet donat, 692, 2. Talia mystica tintinnabula reconduntur, *ibid.*

2. Tintinnabula gestabant olim meretrices calceis, V, 196, 2 et seq. Modo gestant ea stulti, 197, 1. Item rei capite mactandi, *ibid.* Tintinnabula cur *nalis* appendantur, XIV, 342, 1, 2.

TIRO. 1. Tironum militaris institutio in quo consistat, XIV, 463, 1. Tirones in armis omnique labore et austeritate caestrensi exercendi, 20, 1.

2. Tirones initio vocationis mollior a Deo habentur, XVI, 575, 2.

TIROCINIUM. Tirocinio militie instructio puerilis similis est, VI, 142, 2. (*Vide* EDUCATIO. INSTRUMENTUM.)

TISIAS. Tisias rhetoris sophisticum dilemma, XII, 635, 2.

TISRI. Tisri mensis Hebraeorum septimus erat, respondens nostro partim septembris, partim octobris, IV, 312, 1, 548, 1, 2; XIV, 317, 1; 446, 1; XVI, 13, 2. Hujus die tertiae Judaei jejunabant, XIV, 317, 1; 446, 1. Erat is solemnitas plenus, 317, 1.

TISSAPHERNES. Tissaphernes Persarum dux fedus cum Graecis metu initum temere violavit, I, 326, 1.

TITAN. Titanis et filiorum ejus fabula, IV, 354, 1, 2. Titanes unde dicit, *ibid.* Titan est solis epithetum, cur, *ibid.* Multi Tit, id est *titum*, vel a *titano* derivant, *ibid.* Titanes erant gigantes robustissimi, *ibid.*

TITIA. Titia est terra ex qua prodixit solem et lunam fabulantur poetae, IV, 354, 2.

TITIO. Titio ad ignem proverbium quid significat, XIV, 384, 1.

TITILLATIO. Titillatio causat risum, VII, 87, 2.

TITELLUS. 1. Tituli vocis quatuor significaciones: primo, titulus est inscriptio rei, ut titulus libri, titulus crucis; secundo, titulus est columna aut pyramis in trophaeum erecta; tertio, est statua, imago, vel idolum erectum; quarto, est lapis, signum, vel res alia posita vel erecta in memoriam rei alicujus, IV, 289, 2.

2. Titulus pro librorum sacrorum inscriptione. Ex titulo prophetiae saepe colligere est, qualis ipsa sit futura, an tristis, an laeta, an mixta, XIII, 245, 1. Titulus *Threnis* praefixus an sit *Scripturae canonicae*, XII, 343, 1, 2 et seqq. Titulus libri *Proverborum* est ab ipso Salomone ei praefixus, et non ab alio additus, V, 15, 1. Titulus singulari Evangelii Ecclesiae praefixit, XV, 48, 1. Sic titulus Evangelio S. Lucae et titulus Evangelii S. Joannis ab Ecclesia additi sunt, XVI, 1, 1; 293, 1, 2.

3. Titulus crucis. An titulus crucis Christi habeat nomen notzeri scriptum per *Zain*, postquam per *Tsade*, XI, 255, 1, XV, 92, 1. Scriptus fuit a Romanis ministris parum peritis et parum currentibus an Christus diceretur Nazarenus per *Tsade* an per *Zain*, XV, 92, 2. Quis esset iste titulus, 623, 2. Fuit Christi elogium, Deo sic Pilati

manum dirigente, *ibid.* Eum nemo Evangelistarum perfecte et plena exprimit, 624, 1. Titulus crucis Christi fuit e buxo, litterae ei nude incisae sunt, XIX, 224, 1. Triplici lingua scriptus est, *ibid.* Extat Romae in basilica Crucis in Jerusalem, *ibid.*

3. Tituli hodie dicuntur ecclesiae, templa, crux Christi, vel statuae in ejus honorem erectae, I, 289, 2; XI, 321, 1, 2. Titulus Ecclesiae est titulus crucis, XIX, 53, 1.

TITUS (S.). S. Titus fuit oriundus e Corintho, et utroque parente gentili: vitae ejus sanctimonia et conversio a Paulo: creatus est ab eo archiepiscopus Cretae et vicinarum insularum, XIX, 318, 1. S. Titus natara erat mitis, 334, 1. Cur eum Paulus non circumciderit, XVIII, 527, 1. Eum semper penes se habuit utpote interpretem graeco doctum, 428, 2; 493, 1. Statum Corinthiorum ad Paulum in Macedonia agentem retulit, 428, 2. Scribit anno Paulus, et quid, XIX, 318, 1. Quoet aetatis anno et quo loco mortuus: quando dies ejus natalis celebrator, *ibid.*

TITUS imperator. 1. Titus imperator aliquando fuit inter exoletos, XI, 435, 2. Ob suavitatem morum dictus est *deliciae orbis*, I, 683, 1; XVII, 19, 2. Ejus facilitas et comitas, XV, 424, 2. Ejus erga fratrem Domitianum benignitas, XVIII, 217, 2. Fratrem Domitianum insidias sibi molientem non sit ullus, sed tantum amice admonuit, I, 739, 1. Ejus clementia et beneficentia, XI, 524, 2; XVII, 9, 2; XVIII, 521, 1. Contumelias non curabat, VI, 297, 1. Ejus in conjuratos benignitas, XIII, 393, 1. Susurrones in exilium deportari jubebat, VI, 318, 2. Diem sese perdidisse dicebat non praestito beneficio, IX, 421, 1.

2. Titus quid de Jerusalem expugnatione censeret, II, 365, 1. Agnovit se Dei opo Jerusalem expugnasse, quod is Judeis iratus esset, XI, 337, 2; XV, 507, 2. Qua parte urbem Jerusalem obsederit, XIV, 529, 1. Totam urbem muro cinxit, XVI, 254, 1. In expugnatione urbis Judaeis candelabrum ademit, XIV, 398, 2. Ejus mors, XVII, 9, 2. An ejus imperium per equum nigrum *Apocalypsis* significatur, XXI, 137, 2; 142, 2.

TIITYUS. Tityus Latonam de stupro interpellans ab Apolline sagittis confusus est, II, 340, 2.

TOB. Tobid est bonus, IV, 552, 1, 2.

TOBAAL. Tobaal Tyrii regis arrogantia et fastus, XII, 703, 2 et seq. Dei excellentiam sibi arrogat, *ibid.* Quomodo sibi sapientiam arrogaret, 704, 2. Ejus eminentia et pulchritudo, 705, 2; 706, 1. Ejus opes, 707, 1. Quomodo et cur vocetur Cherub, *ibid.*, 2. Gemmis radiabat, 709, 1. Ejus punitio, 704, 2. Ipse est typos peccatorum, maxime superborum et apostatarum qui a Religione vel ab Ecclesia ad haereticos aliosve transfugiunt, XII, 711, 1.

TOBIAS senior. Tobias quid significat mystice, IV, 199, 1. Hebraice bonitatem Dei significat,

266, 2. Vel *bonum in se habens Deus*, *ibid.* Tobias senior anno quinquagesimo primo Oziae natus est, 267, 1, 2. Ejus genealogia, 268, 1, 2; 269, 1. Ejus patria, 269, 1. Quando captus, *ibid.* Quando sit in Assyrium abductus, XI, 85, 1. Ejus constantia et virtus inter idololatrias, IV, 269, 2. Virtutes ejus septem ante conjugium, ac totidem post illud, 269, 2; 270, 1. Fuit quasi sol Israelis, 270, 1. Gratiam coram Salmanasar rege accepta, IV, 270, 2. Ejus opulentia et liberalitas, 271, 1. Fuit confessor et voto martyr, *ibid.*, 2. Quinque ejus honores, 272, 1, 2. Quando fuerit excaecatus, 266, 2. An fuerit vere excaecatus et plane caecus, 273, 1; 294, 1. Tobias caecus quid mystice significet, 303, 1. Est patientiae exemplum, 274, 1, 2. In adversis non murmurat, sed Deo gratias agit, *ibid.*, 2. Metus ejus de haedo furivo justus, 276, 1. In quibus fuerit Jobo similis, *ibid.*, 2. Irrisio turbatur, non caritate, 277, 2 et seq. Ejus duodecim monita ad filium, 283, 1, 2. Ejus agnimitas, 285, 1. Illius auro credidere fideles singulis hominibus esse angelos custodes deputatos, 290, 2. De exicidio Jerusalem per Nabuchodonosor factum, et de Ecclesia christiana per Christum prophetat, 308, 1. Item de Gentium conversione ad Christum, *ibid.* et 2. An naturaliter futura praedixerit, 310, 1. De qua Ninives perditione loquatur, incertum, *ibid.*, 2. Tobias est auctor libri *Tobias*, eum quoque hic scripsit, 269, 1. Tobiae liber scriptus chaldaice in captivitate Assyriaca, XIX, 343, 1, 2. Quot annis vixerit Tobias, IV, 266, 2. An in Alemanniam curandus a caecitate iverit, XIX, 343, 1, 2. Anno quadragesimo Manassis mortuus, IV, 267, 1, 2.

TOBIAS junior. Tobias junior quo anno natus, IV, 267, 1. Quomodo uxorem suam vocet sororem, 299, 2. Quantum temporis eundo in Rages et redeundo insumpserit, 302, 2. A Raphael didici septem esse in caelo primarios angelos, XXI, 19, 2. Fugit ex Ninive in Mediam, IV, 311, 1. An exiditum Ninives viderit, 311, 2; 312, 1; XIV, 173, 1. Quando mortuus fuerit et ubi sepultus, IV, 267, 1, 2; XII, 12, 2; IV, 173, 1.

TOBIAS servus Ammonites. Tobias servus Ammonites quis, IV, 234, 2. Erat gener Socheniae hostis Nehemiae, 244, 2. Fuit gozophylaco praefectus, sed praefectura expulsus, cur, 260, 2.

TOGA. Toga vestis Romanorum propria, et signum civis Romani, XVII, 390, 2.

TOLERANTIA, TOLERARE. Tolerantia injuria melior quam vindicta: haec subinde praecipit, subinde consilii, XV, 174, 1, 2. In tolerantia injuriam non supplet ejus defectum, XVIII, 574, 2. Tolerantiae novem fructus recensentur, XII, 391, 2. Tolerantia nostra mire delectatur Deus XIV, 308, 1 (*Vide* INJURIA, PATIENTIA).

TOMUS. Tomi vocantur a Graecis tractatus et libri, XIX, 288, 4.

TOMYKIS. Tomyris, vide **THOMYAS**.

TONITRU. 1° Tonitru unde dicitur, X, 5, 2. Tonitru unde oritur, I, 511, 1; X, 405, 1; XXI, 402, 1. Quatuor ejus cause, X, 405, 1. Tonitru prius est fulmine, ino ejus causa, 154, 1; 405, 1; 478, 2. Tonitru quale, Job, 696, 2. Tonitru semper mactetur cum fulgure, et ejus est causa, etsi post fulgur audiatur, XV, 114, 2. Tonitrua et fulgura aera et terram totam commovent et quant, XIII, 495, 1. Tonitru mentes hominum et terram concutit, X, 404, 2. Sceleros et peccatores percillit, V, 305, 1.

2° Tonitru est vox Dei, X, 405, 1; Job, 722, 4; 752, 2. Tonitrua cur voces Dei, Psalm, I, 95, 2. Sunt magnificentiae et potentiae Dei indicium, IX, 466, 2. Ipsa et fulgura ideam majestatem et potentiam representant, XXI, 401, 1. Tonitrua quomodo locuta dicantur, 215, 2 et seq. 9. Tonitrua vox virginum in caelo comparatur, 274, 2 et seq. 99.

3° Tonitru est visum audiri Christo baptizato a Joanne, XV, III, 2. Tonitru et caelo Christi divinitatem testatur, XVI, 511, 1.

TONSIO. TONDERE. Tonsio capitis quid designat, Job, 41, 1. Tonsio capillorum Judaeis erat signum luctus et servitutis, XII, 70, 1. Tonsio signum fuit servitutis, XI, 208, 1. Tondentur ecclesiasticae, XVIII, 353, 2. Solemne fuit in Ecclesia Religionem ingredienti tonderi, *ibid.* Quas mulieres concilium Gangrense tondere vetit, *ibid.*

TONSOR. Tonsor quando primum in Italiam Romani inducitur, XII, 540, 2; XVIII, 357, 1.

TONSURA. Tonsura clericorum figura et antiquitas, II, 220, 1. Tonsura religiosorum a Nazaraeis, IV, 14, 2. In monachis quam sit antiqua, *ibid.*, 2. Quid doceat ecclesiasticos, *ibid.* Tonsura sacerdotum coronam Christi refert, XV, 611, 2.

TONUS. Tonus musicae affectus quilibet concitantur, XXI, 129, 2.

TOPAZIUS. Topazius gemma describitur: ejus color, species, nomina, unde nomen derivetur, XXI, 393, 1. Ejus dotes et vires, *ibid.* Topazius gemma in rationali pontificis Simeonem significat, et S. Jacobum Minorem apostolum ob caelestem charitatem, I, 681, 1; XXI, 393, 2.

TOPHETH. Topheth quis locus juxta Jerusalem, erat locus sive silva, in qua erat delubrum Moloch, ubi situs esset, XI, 422, 2; XII, 70, 2; XV, 162, 1, 2. Unde derivetur, XI, 422, 2; XII, 70, 2. Dicitur est a *toph*, id est a tympano quod pulsabatur dum feralia sacrificia peragerentur, XI, 422, 2; XII, 70, 2. An in eo cesset copia Sennacherib, XI, 423, 1. In eo Judaei sepeliebantur, *ibid.* Hunc locum evertit Josias rex, XII, 71, 1, 2.

2° Topheth dicitur quoque gehenna et infernus, XI, 422, 2; XII, 71, 1, 2.

TORCULAR. Torcular quid, Psalm, I, 43, in *titul.* Torcularia regis quis locus in Jerusalem, XIV, 537, 2. Torcular vineae quid denotet, XV, 470, 1. Torcularia mystice sunt gymnasia, mo-

nasteria, collegia et asceteria, persecutiones, tribulationes, XIII, 504, 2 et seq. Item corda inter spem et timorem posita, 505, 1. Torcular in Scriptura capitur pro acri pressura, XI, 732, 1. Torcular calcave in Scriptura significat ulcisci, et acres de reo penas sumere, XII, 364, 2; XIII, 522, 1. Torcular dicitur Christi passio, cur, XI, 732, 1. Torcular Ecclesiae est altare, 153, 1.

TORMENTUM. 1° Tormentorum inventores iisdem plerumque pereunt, XII, 660, 2 (*Vide SUPPLICIA*).

2° Tormenta Christi animam beatae Virginis veluti gladius transfixerunt, XVI, 77, 1, 2 (*Vide MARIA*).

3° Tormenta a septem fratribus Machabaeis tolerata summam enumerantur, IV, 529, 2; 530, 1 (*Vide MACHABEI FRATRES*). Tormentorum martyrii brevitatis, XVIII, 444, 2 (*Vide MARTIA, MARTYRIA*). Tormentorum meta multi a fide defecere, XV, 504, 1.

4° Tormenta gehennae quam gravia, XI, 424, 1, 2. Semper nova sunt et perpetua, *ibid.*, Tormentorum varia sunt genera in inferno, loca et instrumenta, XXI, 288, 1. Tormenta sua accidentalit adaugent daemones, non penam essentialem, X, 319, 1 (*Vide DEMON, INFERNUS*).

TORNIELLUS. Tornielius scribens Josue transisse Jordanem nona die mensis primi impugnat, III, 24, 2.

TORPEDO. Torpedo pisciculus torpidi est symbolum, V, 567, 2; VII, 22, 2.

TORPOR. 1° Torpor et paralysis qui differant, XV, 242, 1.

2° Torpor animi unde oritur, I, 365, 1, 2. Torpor spiritualis similis pisci torpedini et eche-neidi, V, 567, 2. Torporis spiritualis schema, VI, 37, 1. Is discerbitur, 248, 1. Hebetat animam, 22, 1, 2. Torpor animi quomodo pellatur, XIX, 275, 1. Torpor per vigiliam excutiendus est, XX, 390, 2 (*Vide SOMNUS SPIRITUALIS, TEPON*).

TORQUATUS. Torquati quinam, VII, 517, 1.

TORQUES. Torques quid sit et quid symbolice designet, XII, 611, 1. Torques capitur quoque pro boia et collari vinculo, IX, 211, 1. Torques fuit premium sapientiam, V, 34, 2 et seq. Torques aureus est insigne sapientiae, IX, 214, 1. Torques sex dotes sapientiae notat, V, 474, 2. Ejus sex proprietates, *ibid.* et seq.

TORRENS 1° In torrentium origine veteres ponebant aram ad sacrificandum, XI, 697, 2.

2° Torrens Aegypti est unus ex limitibus Chananae, XII, 855, 1; 606, 2. Torrens salicem quis sit, XI, 299, 1. Torrens spinarum quis sit, XIII, 526, 1. Torrens Cedron quis esset, et unde dicitur: quid mystice denotet, XVI, 605, 2. Dicitur est ab obscuritate, 606, 1. Cur huju' torrentis S. Joannes meminert *ibid.*

3° Torrens inundans est proverbium, XI, 421, 2. Torrentes aquarum dicuntur doctrina apostolorum

sacramenta et obstacula, XII, 224, 1. Torrentes mellis et lactis pro rerum abundantia ponuntur, Job, 431, 1. Torrens voluptatis, quid, Psalm, I, 223, 1. Torrens voluptatis caelestis beatos inebriat, XII, 526, 2.

TORRIS. Torris erutus de igne symbolico significat Jesum pontificem, populumque in Babylona ita tostum, ut pene consumptus sit, XIV, 384, 1, 2.

TORTA. Torta est panis orbicularis, XII, 261, 2. Torta azyma erat panis in esu agni paschalis, XVIII, 365, 2.

TORTOR. Tortores martyribus coronas in caelo abricant, XVIII, 92, 1. Tortores multi visa christianorum sanctitate ad Christum conversi fuerunt, XX, 296, 1.

TORTUOSUS. Tortuosa cochlea templi tortuosam vim in eorum designat, XII, 809, 2.

TORTURA. Tortura per vinum est facilis et expedita, VI, 483, 2 et seq. (*Vide EBRIETAS, VINUM*).

TORTUS 1° Tori dicitur a tortis herbis, quia accumbentium humeris supponebantur, XIII, 597, 2. Tori mensales quales essent, XV, 551, 2; XVI, 22, 2.

2° Tori nuptialis injuria maxima est, V, 182, 1, 2. Torus immaculatus in omnibus quid sit, XIX, 514, 2.

TORVUS. Torvus aspectus taurorum est, IX, 189, 2.

TOTILA. Totila in orthodoxos grassantis infelix et feralis interitus, XII, 773, 2.

TOTUS. Totum cupiens, sepe totum perdit, V, 537, 2; XIV, 218, 2.

TOXICUM. Toxicum an a taxo dicitur, XI, 101, 2; 102, 1.

TRABES. Trabes auream et templo sustulit Marcus Crassus, IV, 510, 1.

TRACHENSIS. Trachensis cives linguas ab Hunico exsitis loquuntur, XXI, 200, 2.

TRACHONITIS. Trachonitis quae sit regio, et unde dicta, XVI, 90, 2.

TRACTARE. Tractare recte verbum veritatis quid sit, XIX, 287, 1, 2 (*Vide CONCIATOR*).

TRACTATUS. Latini suos libros tractatus vocant, XIX, 288, 1.

TRACTUS, TRAHERE. Trahit Deus amore et timore, VII, 483, 2. Trahe me: post te curremus in odorem unguentorum tuorum. Verbum trahere appetitus rusticianam denotat, *ibid.*, 1. Qui Deum ad se trahit, ipse trahitur ad Deum, *ibid.* Tractus Dei quomodo sit accipiendus, XVI, 398, 1 et seq. Nemo potest venire ad me, nisi Pater meus, qui misit me, traxerit eum. Obstinatio cordis hunc tractum impedit, 399, 1. Tractus et funiculi significant copiam et suavitatem amoris, quia Deus homines ad se trahit, XIII, 429, 2: Et ego quasi nutritus Ephraim, portabam eos in brachiis meis, in funiculis Adam Irahim eos, in vinculis charitatis. Trahit omnia Christus ad se blande, non violente, XVI, 513, 1: Et ego si exaltatus

fuero a terra, omnia traham ad meipsum. Maxime in cruce pendens, *ibid.*, 2. Trahuntur alii inchoate, alii complete, 399, 1 (*Vide GRATIA*).

TRADERE. Tradi et vendi quomodo dicitur quis ut faciat malum, XIV, 488, 2 (*Vide INQUITAS, PECCATUM*).

TRADITIO 1° Traditio quid sit, XIX, 469, 2: Denuntiamus autem vobis, fratres, in nomine Domini nostri Jesu Christi, ut subtrahatis vos ab omni fratre ambulante inordinato, et non secundum traditionem, quam acceperunt a nobis. Traditionum auctoritas necessaria est, XV, 48, 1. Traditionum tria sunt genera, divinae, ecclesiasticae, et civiles: ultima sunt vel bona, vel mala et pharisaica, 351, 2: Irratum fecistis mandatum Dei propter traditionem vestram. Ille a Domino suggillatur, 350, 2. Traditio Judaeorum quomodo inutilis et mortifera esset, XX, 264, 2.

2° Traditiones Ecclesiae sunt mandata Christi, XI, 407, 2. Traditiones a Christo acceptas apostoli Ecclesiae et posteris tradiderunt, XVII, 50, 1. Quibus (apostoli) et praebruit seipsum vitium post passionem suam in multis argumentis per dies quadraginta apprensus, et loquens de regno Dei. Traditiones apostolorum propugnantur, XVIII, 352, 1: Laudo vos, fratres, quod per omnia me memores estis: et sicut tradidit vobis, praecepta mea tenetis; 358, 2: Ego enim accipi a Domino, quod et tradidi vobis; 369, 2: Itaque, fratres, cum convenitis ad manducandum, invicem expectate. Si quis esurit, domi manducet, ut non in judicium conveniat. Calera autem, cum venero, disponam; XIX, 466, 1. Itaque, fratres, state, et tenete traditiones quas didicistis, sive per sermonem, sive per epistolam nostram; 279, 2: Formam habe sanctorum verborum, quae a me audistis in fide et dilectione in Christo Jesu; 282, 2: Quae audistis a me per multos testes, haec convenite fidelibus hominibus, qui idonei erunt et alios docere.

Traditione acceptimus cruce frontem signandum, 53, 1, 2. Traditiones sunt servanda, XVIII, 416, 2: De collectis autem qui funt in sanctos, sicut ordinavit Ecclesia Galatia, illo et vos facite. Per unum sabbati unusquisque vestrum apud se seponat, recordans quod et bene placuerit, ut non cum venero, tunc collectae fiant. Traditiones magis faciendae, Job, 207: 1. Interroga enim generationem pristinam, et diligenter investiga patrum memoriam. Traditiones ecclesiasticae non sunt abdicandae, nec divinae, XV, 350, 2. Traditio Patrum symbolice est gazophylacium templi, XII, 788, 1.

3° Traditiones incolarum terrae sanctae parva fidei habent, XVI, 612, 1. Traditio de Antichristu ex Dan nascituro probabilis est, XXI, 168, 1.

TRADUCERE. Traducere quid sit, XV, 67, 1 et seq.

TRADUX. Traducem animam SS. Patres insectantur, XIX, 445 (*Vide ANIMA*).

TRAGELAPHUS. Tragelaphus ex hircia et cervia nascitur, II, 448, 4, 2.

TRAGICUS. Tragicus dies Sacrorum apud Persas, VII, 185, 2.

TRAGŒDIA. Tragœdia unde dicta et ubi inventa, XVIII, 225, 1. Tragœdia triplex est argumentum, I, 419, 2. Tragœdia vitæ humanæ argumenta totidem habet, *ibid.* Tragœdiæ tristes exitus habent, IX, 505, 1.

TRAHA. Trahis ferratis nonnullis in locis grana ex arstis excutuntur, XIII, 522, 2 (*Vide TRITURABARE*).

TRAJANUS imperator. Trajanus a Platarcho præceptore virtute fuit imbutus, XIII, 40, 2. Jure divini et humani sciens fuit, IX, 2, 2. A Nerua adoptatus, fit imperator, XVII, 42, 1. Quam justitia cultor eximius tenax esset, V, 312, 2; XI, 719, 2. Vidua cito jus dixit, an ob banc pietatem salvatus sit, XVI, 239, 2. Trajanus laudatus quod delatoribus operam non daret, *Psalm.* II, 473, 2. Ejus clementia, V, 498, 2; XVIII, 217, 2. Ejus comitas et facilitas, XV, 424, 2. Erga christianos primum clemens fuit, XVII, 12, 1. Sed postea acriter in eos savivit, XIX, 488, 2. Tertiam in christianos persecutionem movit, XXI, 144, 2. Ipsa vehementer quidem fuit, sed postea desit, 73, 2. Trajani vita, XVII, 12, 2. Ejus pæderastia infamis, XI, 427, 1. Historia de Trajani anima ex inferno præcibus S. Gregorii liberata, apocrypha est, XIII, 464, 2. Ejus columna Romæ erecta describitur, XXI, 76, 2.

TRAJANUS dux. Trajanus Valentis imperatoris contra Gothos dux ab hoste casus quam libere imperatorem ei eadem exprobrantem sit allocutus, I, 509, 2; XI, 707, 2.

TRAMA. Trama quid sit, et unde dicta, VI, 497, 2.

TRAMES. Trames aquæ ass fossa e fluvio deducta, IX, 662, 1.

TRANQUILLITAS, TRANQUILLUS. 1º Tranquille aspicere in Deo est quiescere, IV, 506, 2: *Domino cum omni tranquillitate preposito facto illis.*

2º Tranquillitas animi est summum bonum, VII, 471, 1. *Melior est pugillus cum requie, quam plerumque utrumque: nam cum labore et afflictione animi.* Tranquillitas Adami ante peccatum que, 280, 1. Tranquillitas animi quibus in rebus sita sit, XX, 110, 2. Tranquillitas animi in discipulo requiritur ut doctrinam admittat, X, 355, 2: *Discipulum in pace conservate, filii; sapientia enim abscondita et thesaurus invisus, qui utilis in utrisque?* Tranquillitatem animi dat christianismus, XVIII, 584, 1: *Quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos, et super Israel Dei.* Tranquillitas sextus contemplationis gradus, VII, 491, 1. Tranquillitas conscientie (*Vide CONSCIENTIA*).

TRANSANIMATIO. Transanimationes variae

Pythagoræ, IX, 2; XV, 364, 1, 2. Transanimatio Pythagorica a Pharisæis non credebatur, XV, 364, 1, 2.

TRANSFIGURATIO CHRISTI, *vide* Jesus Christus, cap. V, art. III, § VII.

TRANSFORMATIO. 1º Transformationes variae Gentilium, IV, 427, 2.

2º Transformamur per Evangelium et gratiam Christi, XVIII, 436, 2 (*Vide GRATIA, JUSTIFICATIO*).

TRANSFUGA. Transfugam suspecta est fides, adeoque non sunt consiliis adhibendi, IV, 398, 2.

TRANSIRE. Transire calicem passionis a se, quomodo Christus petat in horto, XV, 570, 2 (*Vide* Jesus Christus). Transiituri sint caeli quomodo, XX, 484, 2 (*Vide COELUM*).

Transire in Scriptura significat punire, XIII, 420, 1.

TRANSITORIA. Transitoria sunt mundana omnia, XVIII, 316, 1 (*Vide* MUNDUS, TEMPORALIA, TEMPORANEA).

TRANSITUS. 1º Transitus maris Rubri duce Mose celebratur, XI, 735, 1; XIV, 256, 2 et seq. Transitus maris Rubri fuit typus baptismi, XVIII, 338, 2 (*Vide* MARE RUBRUM).

2º Transitus ex hac vita fidelium et infidelium dispar est, XVI, 522, 1.

TRANSMIGRATIO. 1º Transmigratio Joachim dispar est, XVI, 522, 1.

2º Transmigrationem animarum docebant Pharisæi, XIX, 43, 1 (*Vide* PHARISÆI).

TRANSMONTANUS. Transmontanus Itali vocant qui trans Alpes habitant, IV, 412, 1.

TRANSPUNCTIO. Transpunctio Judæorum quenam sit, XVIII, 189, 2 et seqq.

TRANSTRA. Transtra quæ dicuntur XII, 693, 1.

TRANSUBSTANTIATIO. Transsubstantiatio in Eucharistia sacramento reperitur, VI, 478, 2. Transsubstantiatio est velut quedam creatio, XIV, 468, 2. Transsubstantiatio eucharistica astruitur et probatur, XVI, 331, 1; XVIII, 364, 1. Transsubstantiationem futuram sub Messia agnoscunt Rabbini, XIII, 472, 4 (*Vide* EUCHARISTIA).

TRANSYLVANIA, TRANSYLVANI. Transylvania novos Arianos produxit, XIX, 333, 2. Transylvani cum prius Turcas cecidissent, spoliis cuncti ab istem cesi, IV, 431, 2.

TRECENTI. Trecenti milites Gedeonis symbolice explicantur, XI, 229, 1, 2 et seqq.

TREMOR. Tremor maxime invadit labia, genua, cor, XIV, 264, 1 (*Vide* METUS, TIMOR).

TREPIDARE. Trepidantes festini hic illicque discurrunt, XVIII, 174, 2.

TRES, TRIA. Tria sunt omnia ex mente Aristotelis, XIII, 537, 2. Tria sunt omnia quomodo intelligantur, XVIII, 500, 1, 2. Tria parva, sed efficacia, XIII, 537, 1, 2. Tres in Trinitate quomodo

unum sint, XX, 614, 1 (*Vide* TRINITAS). Tribus digitis palmo et pugillo Deus orbem continet, id est facillime, XI, 497, 2. Tria Deus non potest facere meliora quam facta sunt, IX, 61, 2. Tria angelorum nomina tantum agnoscit Ecclesia, XXI, 24, 1. Trionium millium numerus symbolice quid denotet, 379, 1. Tres dies, varii sensu mystico, XIII, 364, 2. Tria et quatuor scelera Damasci quæ et quot sint, XIII, 537, 1, 2. Tres pastores, quos Deus succidit, quinam sint, XIV, 489, 2 et seq. Tres patres anonymi, qui sæpe apud Theodoretum citantur, quinam, VII, 473, 1. Tres partes in quas dividitur Jerusalem sub Antichristo, quomodo mystice intelligenda, XXI, 303, 1.

TRES PUERI in fornace. Tres pueri erant de stirpe regum Juda, XIII, 9, 2. Non fuere Ezechie filii, sed nepotes, 39, 1. Quomodo omni sapientia eruditi, 10, 1. Erant facile viginti annorum dum in anam adscenderunt, *ibid.*, 2. Eorum doctrina, *ibid.*, 1. Cur eorum nomina mutata sint, 11, 1, 2. Cur cibos regios recusent, et legumina petant, 12. Eorum sanitas, pinguendo, decor fuit supernaturalis, 14, 2. Fuerunt primitiæ ac typus martyrum, quos tyranni occiderunt, 38, 2. In eorum umbram erecta statua aurea a Chaldeis, *ibid.*, 1, 2. Cur vocentur pueri cum nolent statuum adorare, cum tunc temporis quinquaginta et septem annorum essent, 39, 1. Cur dicant non debere se regi respondere, quod statuum non adorent, 40, 2. Eorum prudentia et resignatio, 41, 1, 2. Manse- runt in igne illiesi, *ibid.* Quomodo iis astiterit in igne angelus, *ibid.* Missi sunt in ignem ligati, sed angelus eorum vincula dissolvit, 44, 1. Modis tribus igne servati sunt illiesi, *ibid.* Salamandæ et amiantum comparantur, 45, 1. Illiesi fuere, quia erant virgines, *ibid.*, 4 et 2. Octo in his miracula contigerunt, 46, 1. In fornace hymnum ex afflatu Spiritus sancti composuerunt, 47, 1. Elsi illiesi, vere fuere martyres, 52, 1. Eorum corpora Romæ coluntur, *ibid.*, 2. Tres juvenes in fornace Babylonica an sint viri portenti, XIV, 489, 2 et seq.

TREVIENSIS. Trevirensis lingua an fuerit Galata in usu, XVIII, 514, 1.

TRIANGULARIS. Triangulari figura veritas corporis in Eucharistia ostenditur, XV, 556, 1.

TRIARIUS. Triarii in bello fortissimi erant milites, VI, 164, 2.

TRIAS. Trias a Pythagoreis dicitur justitia et virtus, XIII, 538, 4.

TRIBADÉS. Tribadum mulierum libido præposita, XVIII, 53, 2 et seq.

TRIBONIANUS. Tribonianus jurisconsultus quomodo Justiniano imperatori sit adulatus, XII, 595, 1.

TRIBULATIO, *Vide* ADVERSITAS, AFFLICTIO.

TRIBULUS. Tribulus est spinæ genus: unde dicitur sit, X, 408, 1; XV, 212, 1.

TRIBUNAL. 1º Tribunal triplex Hebræorum

erat, XV, 461, 1. Tribunal Areopagiticum quæ instituerit, XVII, 322, 1.

2º Tribunalia duo Dei, unum severitatis in Aquilone, alterum clementiæ in Austro, XII, 20, 2. Tribunal Dei ut reos innocentes vel dubios exaudit, ita tunc iudices recte judicantes, 144, 1. Ad tribunal Dei confugere satius est, quam ad tribunal hominum, XIV, 61, 1 (*Vide* DEUS, cap. III, art. III, § X).

3º Tribunal conscientie, quod, quæ ejus persone, VI, 350, 2 (*Vide* CONSCIENTIA).

TRIBUNUS. Tribuni qui propria dicantur, I, 595, 2.

TRIBUNUS. 1º Tribus duodecim Israel. Tribus Israel an essent duodecim, an tredecim, XV, 454, 2. Omnes sunt inter se consanguineæ, III, 448, 1. De duodecim tribuum dispositione circa tabernaculum, II, 198, 1. Tribus quatuor primariæ quæ vexilla vel insignia in deserto habuerint, *ibid.*, 2. Tribuum duodecim ordo cum proficiscebantur, 204, 1. Tribus per virgam et sceptrum designatur, nam quæque tribus suam habebat virgam, XII, 760, 1. Singulæ suam portionem terræ promissæ accepere, X, 449, 2. Tribus Israel singula populum ingentem constituerunt, XXI, 170, 2. Tribus totæ Judæorum inter Gentes dispersæ non fuere, XX, 13, 1, 2. Tribus Israel a quibus dispersæ, et a quibus congregatæ, X, 235, 1. Sunt typus omnium gentium fidelium, *ibid.* Tribuum duodecim principes duodecim apostolos significant, II, 194, 2. Ipsæ omnes fideles Ecclesiæ repræsentant, 194, 2. Tribus tres manentes trans Jordanem quid in rigida tropologia significant, 307, 1. Ex iis in fine mundi converterentur aliqui, XXI, 167, 1. An præcisæ ex singulis duodecim millia, et non plures et pauciores, *ibid.* et 2. Earum mysticæ interpretationes quoad carum ordinem a S. Joanne servatum in signatione, 168, 2. Rædem ad Ecclesiam referuntur, *ibid.*

2º Tribus Juda et Benjamin. Tribus Juda fuit omnium nobilissima, imo regia, IV, 209, 2. Quo jure sibi vindicaret multas urbes aliarum tribuum, 328, 1. Tribus Juda post captivitatem Babylonicam pro omnibus tribubus capiebatur, XIII, 243, 1. Tribus Benjamin dignitas, XIX, 42, 1, 2. Tribus duæ post reditum et captivitatē Israelis nomen sibi cur vindicantur, XIV, 552, 1. Ex decem tribubus quomodo multi in Judæam commigrant, et se Judæis junxerint, XIII, 243, 1; XIV, 481, 1.

3º Decem tribus. Decem tribus cur a duabus secessionem fecerint sub Roboamo, X, 498, 2; 499, 2. Licite elegerunt regem alium, III, 620, 4. An licite schisma fecere a dono David, XIII, 391, 2. Idque ex decreto Dei, *ibid.*, 2. Tribus decem tripliciter a Patribus vocantur, XI, 73, 2. Decem tribus cur vocentur Ephraim et Joseph, cur Samaria, Jezrahel, Israel, Jacob, Bethel, XIII, 220, 2. Decem tribus abductæ sunt a Salmanasar trans Damascum in Babylonem, etiam trans Babylonem in Mediam, Persiam, et alias regiones tractatæ,